

Zsilvölgyi Napló

Szerkesztőség és kiadóhivatal Petroşeni.

Előfizetési árak:

Egy hónapra 15 Lei. Negyed évre 45.
Fél évre 90, Egy évre 180 Lei.

Főszerkesztő: Molnár Sándor.

Bankoknak, részvénytársaságoknak, egyesü-
leteknek, hasznosnak évenként 500 Lei.
Kisbérlet 3 Lei c-2. Apróhirdetések
szávanként 3 Lei. Vastagabb betűből 6 Lei.

A Zsilvölgyi Napló tizesztendéje

Írta: Molnár Sándor

Mások talán úgy kezdnek, hogy remegve írják le azt a sötét, hogy tíz esztendő, a Zsilvölgyi Napló, de nekem, aki tíz esztendő vagyok ennek a lapnak szerkesztője, úgy kell kezdennem, hogy bátran veszem kezembe a tollat, mikor eszem a tíz esztendő álomát, mikor írni. Bátran és lelemény félével, mert semmi okom nincsen remegni most tíz esztendő múltán, ha nem remegtem akkor, mikor az én drága jó Evien kollegámmal ezt a kis négy oldalas lapot elindítottam.

Az első, amellyel e megemlékezést kezdenem kell, a kezdetet azava Evien barátomról, szerkesztő társamról és nagyszerű kollegámról, akinek újra a giró munkakodása volt a segítőtlés, a támogatás és ösztön, igazságvér, harcos lélek, és a megtestesült becsületesség.

Még ma is úgy él bennem, mintha tegnap történt volna. Tíz évvel ezelőtt, arról beszélgettünk Evienről, hogy meg kellene indítani egy zsilvölgyi hetilapot. Most már megírhatom, hogy sem neki, sem nekem, egyetlen báni nem volt a szünetben és ezzel az üres szünetből arólamodortunk, hogy lapot indítsunk, harcos lapot, amelynek célja, hogy a zsilvölgyi lakosságok, nemzetiségűekről a kéltől nélkül, képviselje. Ezt a célt mindig is követte azóta a Zsilvölgyi Napló és hiába gúncolták, bojkottálták, nem tántorított el attól a programtól amelyik a magyarság új helyzetében egy pillanattig sem adta fel a kisebbséggé való küzdelmet, de számon az adott helyzettel is és nem futott debátok után, hanem harcolt azért ami menhető és hogy a megféle jövendő legyen.

Ennek a tíz esztendőnek a forduló pontján ésszinten akarok beszélni és bevallom, hogy nem

mindig igazolt az idő bennünket. Voltak ugyanis dolgok, amiket másképpen kellett volna csinálni és másképpen kellett volna megvalósítani, mintahogy csináltuk és láttuk. Nem mondjuk azt, hogy mások nem csinálták volna jobban is, de feltétlen, hogy azok a mások sehogysem csinálták, így mentek-gáltak szolgál, hogy mi legalább csináltuk valahogy és hibás ténykedésünkben is becsület és szép gondolat vezetett bennünket, vagyis semmi nem tettünk szarlatánizmussal és fari-zeusokdással hanem azért, hogy valamiképpen segítség legyünk annak az úgynék, amelynek érdekében ennek a lapnak hasábjain pártoskodtunk.

Nem akar ez a tíz esztendő fordulónál kimagyarázkodás lenni de le kell ismerni és a másik oldalát is meg kell nézni az éremnek.

Mert az lennem tagadhatatlan tény, hogy bennünket már az elindulással idegenül néztek egyesek, éppen a magyar párt részéről. Ezek az urak, a helyett hogy utmutatással szolgált volna és anyagilag is (előfizetés, hirdetés stb.) alapot adtak volna a lap megjelenéséhez, e helyett úgy láttak jónak, hogy ezt a lapot agyon kell bünközni, mert szerintük ezt két olyan ember eszébe teremtette meg, akik a saját erejükkel küzdöttek le magukat az újságírói mesterséggel, autodiákták, akik megszerzettették a diplomát és ok mernek purifikálni, ok mernek lapot szerkeszteni, stb. Bizony, így gondolkodtak egy páran és így is cselekedtek. Egyik nehézséget a másik után okoztak nekünk. Bojkot, bojkot, után, intrika után, ellenpropaganda, üzletekbevaló jarkolás, hogy ne adjanak a Naplónak hirdetést ne írtse-

nek elő rá és véges végig, számtalan nehézséget okoztak, csak hogy megsemmisítették ezt a hetilapot, a mely ime, minden nehézség dacára is, minden aknamunka ellenére is, elérte a tíz esztendő jubileumot.

Ellenben hálás köszönetet kell itt mondani azoknak az előfizetőknek akik tíz éven keresztül bármilyen formában is segítségére voltak a Zsilvölgyi Naplónak. Hálás köszönet nemzetiségre való tekintet nélkül mindenkinék, akik ennek a lapnak megjelenését elősegítették. Kár, hogy a hivatalos magyarságot sohasem láta be, hogy egy helyi lap még akkor is tegélésére lehet a kisebbségnek, ha nem hivatalos lapja a pártnak, mintahogy sohasem volt hivatalos lapja egyetlen pártnak sem, ellenben felkarolt és támogatta mindazokat, akik ennek a völgynek a lakosságát segíteni akartak. Hiszen tény az, hogy nem lehetett bennünket elnémitani. Tény az, hogy minden nehézség elenére is el és jubilál a Zsilvölgyi Napló s akik olvasták a tíz év alatt a Zsilvölgyi Naplót azok megállapíthatták, hogy mi soha egy sőt sem itunk le, a magyar, vagy a román nép ellen, csupán csak az egyes vezetőket kritizáltuk meg, akikről nem azt mondtuk, hogy rosszat akartak, hanem amit tettek, azt nem csináltak jól és a kritika is csak arra a ténykedésükre vonatkozott, amely azt a kritikát ki provokálták. Megmondta azt már Deák Ferenc is, hogy a kritikát meg kell és gyakorolni kell, ha a saját vértünk kell is kritizálni. Mert más a kritika és más az aknamunka. Mi kritizáltuk, de nem folytattunk aknamunkát és az első kritikai hang nem is kritikai hang volt, hanem csak egyszerű megjegyzés, amit már akkor rossz néven vettek és helyes és becsületes kimagyarázkodás helyett mozdoklással feleltek. Nem célunk az, hogy

vezekedjünk, de nem engedhetjük meg azt sem, hogy egyesek ugyanazt a politikát űzik a melyet ez a lap és ugyanazt pedig elítélnek bennünket és ferdeszíntben tüntetnek fel olyanok előtt, akik nem ismerik a helyi viszonyokat.

De ne háborogassuk a multat. Volt ami volt, felelőskül el. Ha mások is igazán és őszintén gondolják a közeledést, úgy mi hajlandók vagyunk kezét nyújtani és bekeszen, testvériesen elni és közösen munkálkodni. Ha hibázik valaki közülünk, mondja meg a másoknak, szépen, becsületesen és jóakarattal. Ezzel többet lehet elérni mint hősökösök virtuskódással. Egy kis őszinteség kell hozzá és semmi más. Ez pedig a mi elgondolásunkból nem hiányzik tehát...

II.

Tehát itt az alkalom, ne tagadjuk meg azt, ami a zsilvölgynek fekszik és azt amire ma nagyon is nagy szükség van. Ez az őszinteség. Nem olyan sárga kinnai és japán barátságá gondolkodni, hanem olyan elgondolás vezet bennünket, a milyen tisztességes szándék vezette az erdélyi népet, mikor a török igt közeleg és együttesen sieltek lezárni. A mi török igtán az átok, az ősszezerhetetlenség, amelyben lufiboklunk, mint a megriadt rucák. Muszály, hogy ez így legyen tovább is? Hát csak befelé kell őszintének lenni és kifele lazítsunk? Miért? Van ennek értelme? Nem e egy bánt súv rajtuk keresztül, legyen az a lélek akár magyar, akár román? Nem e közös ma a stegénység és a nincstelenség és a lénysélesség éjszakájában nem e ott buslakodik és sir a másik nemzet is? Vagy azt a másik bántat nem szabad meglátni és nem szabad letörölni a mások könnyeit, csak a magunkét? Vagy másoknak szabad és az nem árulás, nem renegát áruló, hanem népezer? Csak hivatalból szabad

jó népmentőnek lenni, másnak senkinek? Hivatából lehet pak-tumot kötni, egyéniel nem?

Férfi kell tenni ezt a tingli táncot uraim!

Surba kell dobni az álar-cot is, amely egy évized óta bo-rítja az arcot.

Valahogy a mai élet több ózintéséget kíván az életől

Még a politikustól is, pláne ha népszerűnek tűnnei fel magát.

Ez a lap nem csinált semmit tiz esztendő alatt, mint okos és realis politikát kívánt a magyarság vezetőitől. Olyan realis politikát, amely nem sérti a többségi népek érzelmeit, de nem engedi azt sem, ami bennünket megillet.

Bűn volt ez, vagy renegá-dizmus?

Vagy az a mi bűnünk, hogy segélyt követeltünk a ki-sebbségi iskoláknak, állami tá-mogatást a kulturintézménye-inknek?

Hogy elítéljük azt a politi-kát, amely a mult mágnás, ide-gen, Habsburg járom alatt fel-pólfestkedett és minket egyfor-mán grammatikát kezelt politika folytatásait megkritizálta?

Az adott helyzetért nem mi vagyunk hibások!

Mi csak az adott helyzet-ben mentünk, ami menthető.

Mentettük azt, ami mások miatt veszendőbe indult.

Hidat építettünk két nép között, a magyar és a román nép között, akik évszázadok óta, közös nehézségekben, kö-zös szenvedésekben éltek egy-más mellett.

Hidat építettünk, hogy egy-mást megismerjük, tiszteljük és becsüljük.

Mert a nép nem hibás, nem bűnös, ellenben bűnösök azok, akik nem engedik hogy egymást megtaláljuk.

Pedig ezzel a politikával szakítani kell.

A Testvériség zászlóját kell kitűzni a népek homlokára, hogy tünjön el az irigység, a kétsé- nőség és helyébe repüljön fel a népek összetartása, baráti meleg kézfogása, a lelkek békéje, amely átkeli melegeit a kihűlt sziveket és megkeli teremtése a közeledt és ózintésüket a román és ma-gyar nép között.

Ez az igazság, amiért har-col a Zsilvölgyi Napló.

A tiz esztendő harc után jól esik ezt uból leszögezni, jól esik uból székeltetni, hogy hiába minden rossz akarat, hiába min-den intrika, mert a testvéri érzés ma már erősebb és hatalmasabb, mint az egyes emberek uszító po-litikája és legyen az bármilyen nemzeti, mi elítéljük, osto-rozunk, ha azért dolgozik, hogy egymástól elválassza az Embert.

Mi valahogy úgy éreztük, hogy megnyitottuk a zsilipeket.

Sőt, a korlátokból is ledön-

töttünk sokat.

Itt az idő, hogy segítsünk azok is, akik eddig tétlenül né-ztek ezt a munkát.

Szívesen látjuk akármilyen nemzeti, mi.

Mert mi szeretünk és tisztelünk minden embert.

Van e ennél szebb és tiszteletreméltó program?

Ez volt az elmúlt tiz esztendő alatt és ez lesz a jövő-ben is.

Tiz esztendő

Az alábbi cikket Dr. Mucci József, a zsilvölgyi magyarság egyik agilis ve-zetője írta, a Zsilvölgyi Napló tiz éves jubileu-mának ünnepeire. Dr. Mucci egyike azon keveseknek, akik ösztönzést dolgoznak a kisebbségi magyarsá-gért és annak érdekében.

Tiz esztendő semmi az emberiség történetében, de annál több és hosszabb egy egyén, vagy egyéni vállalkozás életében.

Különösen hosszú ma az egyéni a válságok korában, mikor politikai, gazdasági, tőke, munka stb. válság fönja át az emberiség történetét.

1923-1933. Az egyéni vál-lalkozás és nehéz küzdelem ezen hosszú tiz évére tekint ma vissza a „Zsilvölgyi Napló”.

Ez a visszapillantás az el-múlt tiz évre visszatekintett a lap alapítás nehézségeire és me-részségére, a lapterjesztés beindításának sokszor kálátalan-lan látszó munkájára, a sok gáncsra és rágalomra, ami kü-lönösen kezdetben hatványozott mértékben vette körül a „Zsil-völgyi Naplót”, de viszont na-gyon szép példája a munkával párosult akaratnak, mely az üte-ke alatt megdőzőben lankadat-lan erővel és frissességgel viszi diadalra a zsilvölgyi kisebbségi élet reálitásainak megtelelőn „Harcolj az igazságért” jelszá-vát, amit a „Zsilvölgyi Napló” elvként ír a lap élére.

Hogy a kitűzött jelszónak megfeleljen a „Zsilvölgyi Napló” ezen tiz év alatt becsülettel meg-álta a helyét,

hogy zsilvölgyi kisebbségi életünk realis életének küzdelemben a „Zsilvölgyi Napló” meg-telelt kötelességet,

hogy a többségi és kisebbségi élet egyetértésén ózintén és eredményesen munkálkodott,

hogy állandóan gyarapodó olvasó táborra egyetért a „Zsil-völgyi Napló” irányával,

a legjobb báncsolt ezekre az, hogy tiz éves multra tekint-het ma vissza.

Nagy idő ma tiz esztendő egy helyi érdekű vidéki sajtóte-rmek életében még zavartalan bé-kes időkben is, hisz éppen helyi-

érdekű voltánál fogva sokszor kerül összeütközésbe a helyi kü-lömböző érdekeltségekkel és srük körre korlátozott léte kizárja a terjeszkedést,

annál nagyobb idő ez a tiz esztendő, amire ma a „Zsilvölgyi Napló” visszatér, mert ez a tiz esztendő az emberiség törté-netében a válság jegyében telt el, ugynevezett történelmi időt élünk ma, s így ma a „minden” válsá-

gok korában a „Zsilvölgyi Napló” életében is ez az elmúlt 10 esztendő hosszú idő.

S így jogosan jubilál ma a „Zsilvölgyi Napló” tiz éves fenn-állása alkalmával, mert ezen el-múlt 10 éve nemcsak azt jeleníti neki, hogy fennállt 10 évig, ha-nem zálog ez a tiz év a jövő-dőben is, biztosíték hogy tovább fennállására jogosult.

Dr. Mucci József

Dr. Romulus Miocu üdvözlőleve a Zsilvölgyi Napló tiz éves jubileumára

Az alábbi üdvözlőlevelet Dr. Romulus Miocu, petroseniinek többször volt polgármestere küldi a Zsilvölgyi Napló tiz éves jubileumára. A Zsilvölgyi Napló tiz éve figyeli azt a munkát és harcot, amelyet Dr. R. Miocu ennek a városnak fejlesztése érdekében lát-tat és minden alkalommal sikeresülő érte és támogatott őt a köz érdeke-k kifejtett munkálkodásában.

A Zsilvölgyi Napló első évtizedének betöltésé-nél meglegedéssel állapítom meg, hogy ez a lap volt az, amely a zsilvölgyében a megértésnek és testvéri közele-désnek hű szószólója volt. Ezt a miszióját becsületesen és tökéletesen betöltötte. Kívánom, hogy a jövőben éppen olyan ózintén és becsületesen harcoljon, mint az e'mult tiz esztendőben

Dr. Romulus Miocu.

A Zsilvölgyi Napló február 25-iki tiz éves jubileumi művészestélyeinek teljes programja

I
A február 25-én az Uránia mozgófényképszínház termében megtartandó tiz esztendő jubileumi művés-estély végleges programja a következő.

1. Nyitány. Játsza a helybeli katona Jazz zenekar, Stud-nicka Ferdinand vezényletével.
2. Üdvözlő beszéd.
3. Konferánsz a sajtóról. Tartja Fekete Tivadar, író és költő (Arad).
4. Zuléger József, Molnár-Zuléger dalokat énekel.
5. Fekete Mihály, szavalóművész, előadása.
6. Tartini: Trille du diable (Ördögtrilla) Előadja Studnicka Ferdinand, Zongorán kíséri Weisz Johanna.
7. Schubert szerenád. Éneklé a petroseni róm. kath. Énekkar, Zuléger József karnagy vezetésével.

II.

8. Kurkó Juliska és Tóbiás Károly táncos duettje.
9. „Hazudik a szemed.” „Elakarok feledni.” Szö-vegét írta Katz Aladár. Zenéjét szerzte Berkovits Ernő. Zongorán előadja Berkovits Ernő.
10. Fekete Mihály szimfonívész, költeményeket ad elő.
11. Chopinwalczer. Klasszikus tánc. Előadja Horváth Margit, ritmikus toranatanárnő.
12. Vig modern dalok. Éneklé a petroseni róm. kath. Dalárda, Zuléger József karnagy vezetésével.

Műsor után tánc reggeli. Katona Jazz. Tom-bola. (Üres jegy nem lesz, mindenki nyer) Szépségverseny. Táncverseny. Konfetti. Szerpen/in. Beléptidj tetszés szerint. Két zenekar. Helyek előjegyezhetők naponta a Berger ká-véházban.

A művészestélyre felhívjuk előfizetőink és jóaka-roink figyelmét és itt e helyen is meghívunk mindenkit nemzeti, mi tekintet nélkül.

Uj utakon

Az alábbi cikkben Mózes Károly, az erdélyi kisebbségi magyarság őszien vezére fejt ki véleményét. Mózes Károly egyike azoknak az erdélyi kisebbségi vezetőknek, akik a kornak megfelelően szólnak hozzá a kisebbségi magyarság állásfoglalásához.

A „Zsilvölgyi Napló” fennállásának tíz éves jubileumán ünnepi köntösben köszönti az olvasót. Egy évized munkásságán keresztül jön számot adni arról, hogy igyekeztében, elgondolásában és akaratában mindig annak a köznek a szolgálatában állott, ahol a támogatásra és küzdelemre állandóan és egyformán nagy volt a szükség.

Az elismerésnek el kell jönnie ezek a mai jubileumhoz és becsülettel tárgyilagossággal, meleg baráti jóból kell tíz évnek ísten tudja mennyi szenvedésen és küzdelemben keresztül tört élethez hozni a jövő tíz esztendőnek biztató melegt.

Ha a „Zsilvölgyi Napló” és annak fáradhatatlan szerkesztője ma a jubileum napján méleg akar felidézni ennek a tíz évnek eredményéről, olyan képet kap, amilől esetleg kedvét vesztené annak a jövőnek további munkásságától, amely megkíván minden áldozatkészséget, munkatelmélet, ezt természetesen is veszi és halálában hordozza a rosszakarat és elgáncsolás minden igyekezetét. Ez az újságírói sors igazi tükörképe és kétszeresen az vidéken, ahol kettőzött nehézségek között küzd a toll és akarat csak azért, hogy ideális elgondolások realizálásában, a mindig hálátlan köznek szerzett eredményekben a maga rongyos nyomorúságban menjen előre.

Ez a képe ennek a tíz éves jubileumnak. És ha a „Zsilvölgyi Napló” mégis meg áll egy napra ünnepelni, nem vagyunk ünnep rontók, ha leszögezzük az igazságot, amit nincs miért véka alá rejtieni és amiből a maga hasznára okult az is, aki egy kézszerításban, vagy üres frázisban igyekszik kifejezésre juttatni a maga elismerését akkor amikor egy héroszi munkát kifejtő vidéki lap munkásságának jubileumán egész gondolatvilágot ebben éli ki.

A messiától figyelem a „Zsilvölgyi Napló” kitaró és emberfeletti küzdelmét. Figyelem és látom azt a szomorú összeroppanást, ami ott folyik az általános viládkrisztus bertebejében súlyos és emberi aorsok megsemmisítő világában. Figyelem azt a munkát, ami nem lehet közömbös annak a magyarságnak az egyetemére, amely a maga ésiszigeletében éli nehéz napjait odalent a Zsilvölgyében.

Látom annak az elgondolások őszienességét, ahol az egy

földre és levegőre, az életnek minden adottságára, jó vagy rossz sorsára egyformán utalt különböző fajú, de egyformán emberek között a béke és megértés szellemében az ellenlétek kiküszöbölésére és a lelki harmónia megteremtésére és ezeken keresztül igazságos célú betöltésre folyik a meg nem szűnő munka.

Vajon látják-e ezt azok legelőbb, akiknek érdekében és akikért szüntelenül megy előre a „Zsilvölgyi Napló” kitaróan szívós kicsiny tábor? Vajon méltányolják-e ezt és belátják hogy egy nagy történelmi átalakulás világviszonylatában a „Zsilvölgyi Napló” az a kicsiny mécses, amelynek szívós lángja, ha lassan is, de folyton erősbödik, hogy fényével rávilágítson azokra az új utakra, amelynek nekünk ma saját érdekében járunk kell.

Magyarságunk, fajunk és kulturális érdekeink útjaitól ne kútnak ezeket az új dakit! Nem zárkozhatsz el tradíciók és évszázadok mágnás és szentri légkörébe, ahol a feltámadás gondolatát még mindig azok a csalóka ideák képviselik, amelyek az impériumválosztás 13 éve alatt a magyarság részére semmi egyebet nem produkáltak, mint általános és súlyos vérvesztést minden téren.

A történelmi rendelkezések rajunk kívüli realizálásában szomorúan láthatjuk azt, hogy tönkre megy a magyar kultúra, a magyar művészet, a magyar egyház és magyar iskola. Közirtokosságaink és az ezekkel ázótt fióvól játék felelőssége vonják azokat, akik így értelmeztek kötelességeiket a magyar néppel szemben.

A székegy meggyék kiuzsuzó bankpolitikája és a magyar bankok könnyelmű játéka a magyar kis betelések vagyonával, mind azt kálilják követelőtől: elég volt ebből a játékból, amely egyes rendszer képviselő urainak szultátókorán belül szultelt meg és minden igyekezetével Trianon és Budapest jelszavain nyargalt.

Uj utakon hirdették és hirdetik azt, hogy a sors akaratából román állampolgárá lett magyarságunk érdeke azt kívánja, hogy minden vonalon és minden elgondolásában, ide számítva a kereskedelmi és gazdasági kérdések egész komplexumát is, új élet induljon a romokon! És ebben az új életben az őszienesség igazában oldódjon fel többségi és kisebbségi között mindaz a mesterségesen szított ellentét, aminek

kárát különösen kisebbségi oldalón látjuk.

Nincs itt szó magyarságunk feladásáról, de szó van az érdekek gyakorlati realizálásáról és szó van arról, hogy további fejlesztések helyett a magyarság fajigondolata iskolán, egyházon és minden más téren át új vérkeringést nyerjen.

Nincs szükségünk külön kisebbségi törvényre, mert nincs szükségünk egy másodrendi állampolgár képviselő kasztra, szükségünk van egyenlőségre az alkotmányban biztosított jogaink alapján, egyenlő kötelezettségekkel de egyenlő joggal is! A mi fajunk államfenntartó értékének őszinte megnyerése nem lehet közömbös a többségi nép előtt sem, ha őszinten közelédünk és bizonyára belátják azt is, hogy ennek a közelédésnek nem lehet kulturális fokmérője a csendőrszorong.

E sorok írójának nem egyszer jutott ösztályrésztől az igen megtisztelő „renegát” jelző, nem is relikáltam már rá, a nyelvöltögetés egyetlen possibilitásában meghagytam kifejezni azok az urakat, akik 13 év küzdelme alatt ilyen szép eredményeket produkáltak Mentem előre egy uton, amely fenti érdekek lassú és szíves munkájával kereste a legrosszabb polgári párt román részről támogatását és tagadhatatlansok sereimelként orvoslását. Ma már közzé a célhoz, utalok a Nemzeti Liberális Párt vezérének I. G. Ducanac Kolozsváron 1932 év május 22 és december 17-én tett nyilatkozataira.

(„Felhívom figyelmüket arra, hogy különös szeretettel kísérik kisebbségekkel való kapcsolatokat és éjlenkelük a legtestvériesebb megértésben Keresni kell mindazoknak a problémáknak a megoldását, melyek lehetővé teszik, hogy a kisebbségekkel a legharmonikusabban együttélhessünk. Ne felejtsek el, hogy az ilyen kisebbségi politikát nemcsak az idők szelleme diktálja, hanem az államéletünk maga is megköveteli a kisebbségekkel való békes együttélést.”)

A munka eredménye gyakorlatban és nem gyulafehérvári üres pontokban, meg kevesebb értékű csusait paktumokban mutatkozik. A jógy legyen bírja minden törekvésnek.

Ödvözölöm melegt barátsággal a Zsilvölgyi Naplót” az új magyarság éles kultúra csafrangoktól mentes realis munkássát.

Legyen hangja mindig bátor és őszinte, kiméletlen, ha kell és legyen ennek a konszolidációs munkának a közös haza háraín belül jágam és ősszes értékeinek védelmében a többségi néppel való szeretettel teli együttélésben és eredmények elérésében egy új korszak hirdetője és munkása. A közelköző évized hozza

meg a mindnyájunk által várt közelétnék részére az új utakon elért eredményeket.

Kolozsvár, 1933 február hó.

Mózes Károly.

Danzinger Lászlónak a „Szamosmente” főszerkesztőjének üdvözlöete a Zsilvölgyi Naplóhoz

Szeretettel üdvözölöm Önt lapjának tíz éves fennállásának évfordulóján, üdvözlöm széles olvasótáborát és kitartást kívánok a következő tíz esztendőre.

Fogadj melegt kollegális kézszorításomat.

Dés 1933, február hó.

Danzinger László,
a „Szamosmente” főszerkesztője.

A Petroseni jótékony zsidó Nőgyelet levele a tíz éves Zsilvölgyi Naplóhoz

Petroseni 1933 febr. 12.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Nem mulasztatom el, hogy én is a gratulációs sorába ne álljak, azok közé, kik Önnel kitaróan munkájához szerencsét kívánnak. Nem könnyű feladat egy ilyen kis helyen, hol mégis olyan sokoldalú igényeket kell egy lap kielégíteni, falkyháronak lenni. Nem könnyű és hálátlan e szerep. De On szerkesztő ur mégis hőiesen vállalta és legjobbat belátása szerint el is végezte misióját. A szanegyek érdekében kifejtett munkásságot nemzeti és felekezeti kulmbéssé való tekintet nélkül mindég a legmészebbmenően támogatja. B. lapja zócsóvé volt mindazoknak, kik szociális munkát, a szanegyek, árva és betelgek istápolását tűzték ki zászlájukra. Ebből a szempontból kiindulva állott ön mindég a petroseni jótékony zsidó nőgyeletnek is készségesen segítségére. Fogadj ezért egyteltnk őszinte köszönetét és szerencséskívánatát.

Minden jubileum a megpihenés, visszatekintés és egyben az új célok és feladatok kilüszésének ünnepe. Most amikor Önnel együtt megalunk, hogy visszatekintünk és jövő terveiben segítünk, elmondhatjuk, hogy a megett utat bátran és létező nélkül tette meg. Kívánom a magam és petroseni-i jótékony zsidó nőgyelet nevében, hogy kultur és szociális misióját továbbra is ilyen szívósan és rendilettel végezze mindazok érdekében, kik egy jobb jövőt remélnek vagy annak eléréséért küzdenek!

Dr. Abraham József

Egy erdélyi lap egy erdélyi író és tíz év.

Kiss István debreceni költő és újságíró köldi az alábbi megemlékezést a Zsilvolgyi Napló tíz éves jubileumára.

Tízszázötödik jubileuma egy magyar lapnak Erdélyben. Ez a tíz esztendő a háború utáni idők atmoszférájában telt el. Abban az időben, mikor névleg béke van, de a lelkek négy fala között öröklőbb és rettenetesebb harc folyik, mint bármikor. Ebben a válsággal tüzelt korban, mikor nagy tervek hullanak meddő céltalanságba napok alatt, friss nagy akarással telt életek rokkannak a megsemmisülés perceként belülről, rettenetes nagy idő ez a tíz év.

Molnár Sándor ez az őz magyar tehetség, aki kihozta életét a bányák sötétjéből a művészet tisztába, világosabb régió felé, ez alatt a tíz év alatt, egyike volt azoknak, akik helyükön voltak. Nehéz feltevéseket tesztelt az idő, amikor az emberek — meg a hivatalok is, — szereték kényeztetni megaláztatásuk helyett bükkölni életüket. A várán állók valahogy ott felejtették a posztjukat. A kor szellem azt sugta, hogy jobb a tűz körül melegdni. És jól esett ott látni Molnár Sándort ez alatt az idő alatt mindig a maga helyén.

Ma talán kicsit ünnepelni kellene bár ehhez, hogy mi ünnepeljünk nagyon szegények vagyunk. Mit tudunk mi adni a magyar költőnek, aki felszállt a föld sötét pokláiból ebbe a rettenetesebb sötétebb pokolba: a mai életbe és könyveinek emberi hangon türelmet dalolt a ma agyonkínzott emberének? A pénz a nagy panamsztáké, a rendjél, szobor a történelmi hőhőtróké s a mindennap csönés, langyos nyugalma a nyárszolgálat. A költő csak dalol, széttépett idegeiből a költészet aranyalárdái fönja és ráhínti a mások életére, hogy be- aranyozza vele.

Molnár Sándor előtt le a kappallal! Alkotott. Ma, mikor leg- többben csak herdálni tudunk; mindent: tehetséget, életet. O csánál egy lapot és fenntartotta azt tíz keservesen hosszú esztendő- den át a mai életnek. Megirt benne mindent, amit igazságának érzett: bátran félelem nélkül. Ma mikor a kor tenyere annyijunknak betapszálja ajkát. O kimon- dított mindent, amivel használni tudott. Alkotott még mi céltalanul ténferegünk a napok sötét ut- vestöjében.

És ezt a munkát csinálni felér az élet. Ez a munka csupa köny és csupa ragyogás, szent, nyomorúság és fájdalom győ- nyörűség, zakatoló lélek, tépett agyvérző és szív és szív. Ez a

munka: MINDEN.

Molnár Sándornak, az igazi költőnek és igaz embernek, akit soha nem láttam életében, legyen szabad ezt a kis testvér üdvözlétem küldnem a rideg ká- lvinista városból.

(Debrecen) Kiss István

A Sfatu Negustoresc az alábbi levelet küldte a Zsilvolgyi Napló tíz éves jubileumára:

A „Zsilvolgyi Napló“ tíz éves jubileuma alkalmából nem lehet megelégedni arról a jóindulatú, szorgalmas és szívós munkáról, melyet a lap kifejtett a kereskedelemben lokális érdekeiért és el kell ismerni, hogy mindig a testvérséggel szolgált volt. Reméljük, hogy a jövőben is hasonló irányban fog a lap haladni s ebben a célkitűzés munkában csak fejlődni és megerősödni fog.

A jubileum alkalmából üdvözlétem küldünk és sok szeret- cset kívánunk.

Petroşeni, 1933. február 10.

A „Sfatu Negustoresc“
Secția Petroşeni
vezetősége

Baráti sorok a Zsilvolgyi Naplóhoz

V. B. Talocsu, az „A-
vintu“ című folyóirat
lap főszerkesztője tehet-
ség újságjait az alábbi le-
telküldte a „Zsilvolgyi
Naplóhoz“ tíz esztendő
jubileuma alkalmából.

Lapírársunk, a Zsilvolgyi Napló úrnapel út ma. Anyi harc után a melyel egy vidéki isz-
nak megküzdeni, hogy tíz esztendő-
n ünnepel ühessen megáll egy
pillanatra a toll a szerkesztő ke-
zében hogy aztán újabb erővel
induljon neki a következő tíz esztendőnek.

A Zsilvolgyi Napló volt az a zsilvolgyiben, amelynek meg-
lelense szükséges volt és amely
olvasóinak érdekeit minden alka-
lommal megelégedni és becsüle-
tem képviselő igazolási létezését
habár kétség bönme volt az elmúlt
tíz esztendő alatt, de, hogy ma
ünnepel nem lehet lelkisimelni.
A Zsilvolgyi Napló minden alka-
lommal megmutatta hogy keresi
a testvér közeledést a magyarság
és a román nép között. Haszár-
ja nem jelentek meg tulzó sov-
nieszta kiroharások és nem öcsá-
rolta az „oláhok“ mert meggyő-
ződése volt, tisztelni más nemze-
teket is, mint ahogy elvárta,
hogy az ő nemzetiségét is tisztel-
ni tartoznak mások.

Maradjon a Zsilvolgyi Nap-
ló továbbra is a megértésnek és
testvérségnek szószólója, védje
meg a kisebbségi érdeket és foly-

tassa továbbra is azt a politikát,
amely a román és magyar nép
között a testvérséget, megértést
és a békét hirdeti.

Sikert és kitartást kíván bará-
tati üdvözléssel,

V. B. Talocsu
az Avintu főszerkesztője.

A petroşeni és jászai ipar- testület üdvözlözte.

A „Zsilvolgyi Napló“
Tek. Szerkesztőségének

Petroşeni

A „Zsilvolgyi Napló“ folyó
év február hó 25-én tartja meg
10 éves jubileumát, mely alka-
lomból kötelességemnek tartom
mint a Petroşeni-i és Jászai Ipar-
testületnek 12 év óta élneke az
Ipartestület halás közönségét ki-
fejezni az iparoság iránt tanúsí-
tott megértésért és védelméért,
melyért minden alkalommal sikra
száll, nem retentív meg sem
támadástól és nem csüggedvén
annak javáért küzdeni.

Kívánom, hogy a „Zsilvolgyi
Napló“ ezután is bátor harcosa
legyen az iparoságnak, pártolja
a nehéz helyzetben levő ipar-
oságot, legyen szószólója bajai-
nak, melyet nem fog elmaradni az
elismerés.

Petroşeni, 1933. február 14.

MUNTEAN THEODOR
ipartestületi elnök.

A Zsilvolgyi Napló emlékkönyvébe.

Tíz év egy újsg szerkesz-
tés történetében nagyobb teljesí-
mény mint ugyanennyi időt a
lővészárokban előlteni. Mert:
ott csak „a fogat hagyhatja az
ember“ itt beverik a fejt. . .
Ha a Zsilvolgyi Napló „homlo-
kán a jelmondatlalt „Harcolj az
igazságért“ ma tizesv jubileum-
mat ünnepel, elismerés illeti az
olvasó közönséget hogy tíz éven
keresztül kitartott mellette és tü-
re a szerkesztő lemosásait s elis-
merés illeti a szerkesztőt, aki
vas energiával és türelemmel
küzdött lapja egzisztenciájáért,
ha „belecsúszott“ is ebbe a küze-
lembe. Mi akik láttuk az újsá-
rólott „Zilvolgyi Napló“ ma o-
römmel állapítjuk meg, hogy ti-
zedik életévét elérte, tehát életké-
pes a reméljük hogy huszév-
es jubileumán deli legennye fejlődik
nem lesz baj, ha szerkesztője
mostani dúz írtait az idő s az
adófizetők igényének kielégítésé-
re kópasszá érleli.

Vámos Ló.

Burdusné, C. Ilonka versei

Uram, én látlak

Uram, én nemcsak a templom-
ban látlak
tömjén és virág között.
Orgona zugakor mikor szolgád
pompába öltöztet.
Én láttalak már tépett, rongy
ruhába,
mikor sok ember bántott.
Mikor könnyed a kőbe,
barázdát szántott.
Láttalak kunyhóba,
egy bűlcse mellett.
Mikor ajkaidról
széld dal zengett.
Láttalak börtönbe,
gyilkosok között.
Mikor gonosz szivekbe,
béke költözött.
Láttalak minden fűbe,
fába és virágba.
Hallom hagodát a,
pacsirta szavába.
Harangzugakor hallom
eresz szavad.
Uram! Mi találkoztunk,
a kereszt alatt.

Mesélek kisleányomnak

Szeretnék érted élni, remélni,
álmodat szóni, mesét mesélni.
Szeretnék miattad újra gyermeki
lenni,
Megtanítalak kacagni, nevetni.
Elvinnélek majd mesecországba,
Én a tündér, te a kis leányka.
Lábad nyomán ott kénefelelt
nyilna,
Jávorfurulyácska teutánnad sírna.
Lennél Hóhétkérke, én meg a hét
törpe,
Nem lenne mostoha, aki reánk
törne,
Mindig csak kacagnál, mese,
mese matka,
Kicsi édes kincsem, bűszke ki-
rálylányka!
Aranyszínű bárány jáma a nyo-
modba,
Minden vágyad álmod, virágba
borulna,
Minden vágyam álmod felcsérle-
nem érte,
Ha a te kék szemed, mosolyogva
nézne.

— Jól sikerült az Ipartes-
tület álarcosmulatsága. A Petro-
şeni és Jászai Ipartestület az idei
hagyományos álarcosbálját febru-
ár 11-én tartotta meg a Bucaresti
szálló összes termében. A mu-
latáság úgy erkölcsi, mint anyagi-
lag a legjobban sikerült.

A Zsilvögyi Napló 10 éves jubileumára

Jólaty B. Zoltán, neves származó újságíró és szerkesztő az alábbi cikket küldte a Zsilvögyi Napló 10 éves jubileumára.

Szatmár 1933 Február hó.

Valamelyik napilap hasábján olvastam a napokban, egy volentör írta nagy általánosságban, hogy „az újságírói mesterség... stb...”

Ez a műkedvelői megállapítás egészen helytelen is ezt csakis az tudja, aki az újságírás magasabbrendű „hivatását” a szó nemesebb értelmében úgy tölti be, mint Molnár Sándor kitűnő tollú szerkesztő kollegám, aki a vidéki újságírás tíz esztendő kemény munkája után, egy pillanatra letezi most kezéből a tollat, hogy az általa szerkesztett „Zsilvögyi Napló” jubilaris ünnepe alkalmából, a feleje siető bátyjainak ösztöne üdvözlét, baráti kézsorítással fogadja.

A műkedvelő munkája az újságírás terén „mesterség”, de azt a munkát, amelyet Molnár Sándor a „Zsilvögyi Napló” hasábjain tíz hosszú esztendőn át, landadattal kitartással, rendületlenül hittel és meg nem alkuvó önzenséggel végzett, nem lehet „mesterségnek” nevezni, amint hogy ez a „hivatás” Molnár Sándornak sem jelent életpályát, hanem „életcél”.

Mert lehet-e „mesterségnek” nevezni azt a magasabb hivatást, amelyet Molnár Sándor a „Zsilvögyi Napló” zászlójára – ezeltől 10 évvel – felírt jelszavak szolgálatában betölt? ...

Életpálya-e az a hivatás, amelyet az újságíró a mindig másokért folytatott küzdés és örökös munka idejét lelkeltető táposomálában, lángoló eszmék és a közi-vált szolgáló célkitűzések előbbre vittele érdekében, önmagát feláldozva... végző? Nem, ez nem életpálya, ez „életcél” ...

Ezért állítom és ezuttal is hangoztatom, hogy akinek nem a tehetsége hajított az újságírás „hivatása” felé az menjen mesterembernek, akár szüsternek, de akkor aztán maradjon ám a kapatalánál és ne akarja az újságírás nehéz munkáját „mesterség”-nek deklarálni.

El kellett azt most mondanom mert különbséget kell tennünk a volentör „mes-

tersége” és az újságíró nemess „hivatása” között.

Tíz évvel ezelőtt Molnár Sándor a „Zsilvögyi Napló” zászlójára ezeket a szavakat írta: „Mi az ország megújodását a demokráciától és az emberek műveltségétől várjuk. Békét és testvérséget akarunk az összes itt élő népek között. Mi a megértést szolgáljuk és a jóakaratot valljuk a türelmetlen és a túlfűtött elfo-fultság ellen. A „Zsilvögyi Napló” tisztelni fogja má- meggyőződését, de mindenkor hadat üzen a nemzeti és társadalmi jelszavak mögé rejtőző kalandorságnak. Mi rendet, békét, emberi megértést akarunk mindenki számára és ezt kívánjuk, hogy mindenki boldog legyen mindenki boldogulni tudjon. A jókát és védelemmel védelmezzük, ellenben üldözni fogjuk a vissza-é-éseket és a korrupciót. A „Zsilvögyi Napló” harcolni fog az igazsáért!...”

Ezeket a magános célkitűzéseket szolgáltatta Molnár Sándor 10 esztendőn itt és ez a jubilaris évforduló is fényes bizonyítéka annak, hogy ezt a „hivatását” becsülettel tölti be, hogy „életcéljára” elérésénél a közönség szeretele és ragoszkodása kísérli...

Tíz esztendő!.. Ennyi magasztos cél érdekében... hittel, töretlenül csak előre: a jövő építésében, a közjó szolgálatában!.. Ezért csak elismerés jár a toll renditettelen, kitartó harcának és ezzel az elgondolással melegen üdvözlöm a „Zsilvögyi Napló” és annak farsadhatlan szerkesztőjét ezen nevezetes évforduló alkalmából.

Bajtaírsi kézsorítással:

Jólaty B. Zoltán
„Hétfori Friss Újság”
szerkesztője.

A Petrozsényi róm. kath. Egyházközség üdvözlötte a Zsilvögyi Napló tíz éves jubileuma alkalmából.

A Petrozsényi róm. kath. Egyházközség jubileuma alkalmából üdvözlö a Zsilvögyi Naplót. Visszatekintve az elmúlt tíz évre, mindig szívesen volt a kath. érdekeknek s minden megmozdulásunkról hűsége- re- ralt. Reméljük, mint a múltban, egy a jövőben is méltó képviselője lesz érdekeinknek és szíves- lője megmozdulásainknak.

Petrozsény-Petrozsény, 1933. február 17-én.

Roska Jenő
esperes, plébános.

Jubileum

Horváth Géza a Kolozsvári Román opera volt tagja az alábbi cikket küldte a Zsilvögyi Napló tíz éves jubileumára.

A legszebb szó egy bohém ember szótárában. Egy szó mely-lyel kapcsolataiban az ember csak jóra, a régi jó időkre gondolhat.

Molnár Sanyi és „Naplója” jubilál. Tíz éve annak hogy ez a jó fiú gondolt egyet és megindította kis hetilapját, melynek élet- késségebe kiváls senkisé- m bí- zott. Éz a jubileum azonban meg- győzi a kishitűket az akari- tudás és önbizalom minden a- kadályt legyőző erejétől.

Minden jubileummal kap- csolatban felidézőnek az em- berben régi emlékek. Hogy is mondják csak? Hej a régi jó i- dőkben...

1926 régen négy bohém lelkű fiatal ember elhatározta hogy megrendezi a kis városka, kis lapjának szokásos évi bálját. Nagy készülődés, nagy program tervek stb. nem gondolta természetesen a kisvárosi publikum minden kezdeményezését megölő közönyös ségére.

Azonban a fiatalasággal együtt járó ambíció mégis megszűlte a bálát melynek keretében fellépett aluliroit is mint amolyan ambi- ciosus díltárs tudásnak legia- vát adva Erdélyben először Ady versek megfancsúlása próbálko- zott. Valjuk be tisztán nagyon gyenge közönséggel. Ez a fi- askó talán az interpretálás ge- neségének, de lehet hogy a tánc zánerre újszerűség volt tu- lajdonítható.

Molnár Sanyival az egyet- len aki megértette és bizott be- nem, nem mulasztva el egy pi- lánatolt sem hogy ambícionáljon a táncra. Később jó pár évre rá amiódán már, mint arrivé ko- lozsváron egy nagyszabású Ady ünnepségen ugyanazokat a ver- seket táncolta, hatalmas közönség és sajót sikerrel eszébe jutott a Zsilvögyi Napló báija és hálával telve, könnyező szemmel gondolt Sanyi bárára.

Ma már ugyan nem vagyok aktív, de köszönnöm neked Sanyikám hogy ezzel a szép emlékek gazdagabbá tettél.

HORVÁTH GÉZA.

A Jiu sportklub üdvözlölte a Zsilvögyi Napló jubileumára.

Tíz esztendő jubileuma egy lapnak azt jelenti, hogy megjelent a várakozásnak és megjelenése életrevaló volt a maga nemében.

Ez a tíz esztendő a legna- gyobb elismerés a lapnak, vala- mint annak fáradságtalan szerkes- zőjének az olvasók és a lap ba-

rátalaink részéről.

Magam is figyeltem és lát- tam azt a harcot, amelyet a Zsil- vögyi Napló folytat tíz esztendő óta ennek a völgynek érdekében és csak elismeréssel állapíthatom meg, hogy a politikai mindenkori a testvérség és a megértés szem- létét hirdette, valamint sikra- szált minden időben, ha ennek a völgynek lakosságát érlelem érte.

Külön elismerés illeti meg a Zsilvögyi Naplót azért is mert mindig első volt, ha arról volt szó, hogy a zsilvögyi sport érde- kében harcot kellett indítani.

A magam részéről is min- den jót kívánok a lap további megjelenését illetőleg és kitartást a lap szerkesztőjének.

Petrozsény, 1933. febr. 16.

A. Balloni.
mérnök

A Szatmármegyei Köz- löny az alábbi versesd- vözlöletet küldi a Zsilvö- gyi Napló tíz éves jubi- leumára.

Cserepeldányként jár ho- zám a Zsilvögyi Napló. Minden számát elolvastam a művészen- szerkesztett kisújságnak s így az a meggyőződésem, hogy:

A Zsilvögyi Napló Minden híre új hír.
A Zsilvögyi Napló. Mindent megdönt, megír.
Közgyűről, ha szó van:
Harcol roszban jobban,
Nincs előtte semmi,
Ami tölle lenne,
Olvassátok hát és
Hirdessek benne.

Nagykároly, 1933. február 15-én

Rosenfeld Zsigmond
szerkesztő.

A petrozsényi róm. kat. Négyzet üdvözlötte.

Kedves Szerkesztő Ur!

A Petrozsényi Róm. Kath. Neogyesület a „Zsilvögyi Napló” 10 éves jubileuma alkalmával sok szeretettel köszönti. Önzile szíve- len kívánjuk, hogy neves törek- véssel továbbra is elismerés ko- ronzára. Kérjük legyen a jövőben is oly buzgó és tevékeny párt- fogója az egyesületnek, mint volt a múltban.

Petrozsény 1933. febr. 15.

A Petrozsényi Róm. Kath. Négyzet Vezetője

Műkedvelő előadás A- ninoszán. Az aninoszán róm. kath. egyházközség e hó 25 én, szombaton este az aninoszán ka- szinóban táncal egybekötött elő- adást rendez. A tiszta jövedelem kultur célú szolgál.

Tragikus helyzet előtt áll a zsilvölgye...

A zsilvölgyi munkáselbocsátások előidézője maga a vasút, amely a kötött szerződést egyáltalában nem tartja be és több mint négyszáz millió leivel tartozik a zsilvölgyi szénbányáknak

Az elmúlt napokban újabb riasztó híreket közöltek az egyes lapok a zsilvölgyi szénbányákról, illetve azokról az újabb munkáselbocsátásokról, a melyet a bányaiársaság az utóbbi hetekben volt kénytelen foganatosítani.

Ugyancsak cikkeket közöltek egyes lapok arról is, hogy a zsilvölgyben bérmozgalom indult meg és az igazgatóság „ridegen” elutasította a munkások követeléseit. Egyzavál mindenért a „Petrogani” szénbánya társulatát okolja mindenki. Ez a bűnös, ezt kell ütni és komolyan mondott fenyegetések a bányákon közzörülök sakállományait. Ez a feloldott újságírás, amelyet nálunk ilyen sokszor gyakorolnak olyanok, akiknek egyáltalában nincsen objektivitásuk és nem a valóságot keresik a dolgok mögött, hanem a szenzációt és ezért feloldozták az igazságot is.

Lapunk nem tartozott sohasem azon lapok közé, amelyek hazudni szeretnek és félrevezetik a jámbor olvasót. Mi a pártjára állunk a gyengének is ha igazuk volt, de nem hallgathattuk el azt sem ha az erősebb oldalon volt az igazság. Nekünk az a véleményünk, hogy ami igazság, az igazság egyiknek is és a másiknak is.

Ez az, ami kezünkbe adja a tollat és újból lezörgeszett néhány olyan dolgot amelyről a zsilvölgyi olvasóközönség helytelenül van tájékozotva.

Mert mirol van szó? Támadják a „Petrogani” szénbányákat, mert lerodukálta a munkanapok számát és ezt úgy tüntetlik fel mintha egy kereskedelmi alapokra fektetett vállalat olyan primitív volna, hogy a befektetett mástmilliárd lei alapokéjén nem akarná gyümölcöztetni. Hát hallott meg ilyet valaki? Létezhet az, hogy a bányák csak azért szállították le a munkanapok számát mert kevesebb jövedelmét akarnak? Világítsuk meg a zsilvölgyi valódi helyzetet, amelyről mindenféle rosszakarú híreszteléseket terjesztenek azok akik szeretnek a zavarosba halászni.

Tény az hogy ma a zsilvölgyi bányák havonta 17 munkasort dolgoznak. Ennek a ténynek a megismeréséhez azonban szükséges tudni, hogy a zsilvölgyi bányák azért dolgoznak csak 17 munkasort mert

az államvasutak az alávrt és rednézve is kötelező szénzárlatúsi szerződést nemcsak hogy nem tartja be hanem a téli hónapokban, mint ez a január és februári hónap önkényesen öven százalékkal kevesebb szenet rendel mint a melyre őt a szerződés kötelezi.

Ennek a következménye aztán hogy ha kevesebb szén kell, kevesebbet is kell termelni. Kevesebb termeléshez, kevesebb munkás kell és sajnos, mert az így keveséért elvesztett munkást az állam sem igen segélyezi és ha a bányák nem gondolkoznak volna emberiségben akkor, mikor megszervezték a munkanélküliek segélyezését úgy ma még annyisegélyt sem kapnának a munkanélküliek amennyit kapnak. Mert amíg zsilvölgyi községek az elmúlt év kilenc hónapján mindössze 38 ezer 139 lei segélyt adtak csak a munkanélkülieknek, addig a Petrogani szénbányák ezen idő alatt lakás, életem és pénzbeli segély címén egy millió 661 ezer leivel segítettek a zsilvölgyi munkanélkülieket. Ezenkívül az elkötözm akáro munkanélkülieknek utköltés címén, egy millió, 630,493 lei fizettek ki vagyis összesen három millió 294 ezer és 493 lei az az összeg amellyel a zsilvölgyi szénbányák az elmúlt évben a munkanélküliek segélyezéséhez hozzájárult.

A munkanélküliek segélyezéséről egyelőre ennyit. Megkell itt említeni, hogy a zsilvölgyi munkásszervezetek az elmúlt évben 355,531 lei fizettek ki munkanélküli segély címén.

Vissza kell térjünk azonban a bajok eredeti forrásához a vasut rossz gazdálkodásához. A zsilvölgyi szénbányák négy öt évet kénytelenek folyton leépíteni.

Ez a leépítés akkor vette kezdetét, mikor a vasut először nem volt megelegedve a bányából kihozott és a szenizáció megrostált szénnel. A Vidrigin rezsim kiadta a jelszót, hogy nem vesznek át több szenet a zsilvölgyi bányákból ha a bánya a vasutnak átadott szenet meg nem mossza. Ez a lehetetlen követelés a vasutnak újabb nehézségeket tette ki a bányákat. Egy modern szénmosoda leépítése ugyanis száz milliókat emészt fel és nem volt biztos, hogy a mai nagy bizonytalanságban vajon érdemes e ilyen óriási befektetést eszközölni. Hosszas és megfontolt gondolkodás után a bányák vezetősége meg is úgy határozott hogy a szénmosodát felállítja és a tervek készítését is vette a rengetek pénzrel egy egész európaian pártját nyitko csodaszép szénmosodát állított fel. Népanszokodjanak a c.f.r. urai mert kapnak ok olyan szenet, a mely ragyogni fog a tisztaságtól...

Ez a szénmosoda felállításának követelése azonban gyűlölték, hogy csak kifogás volt, amelynek semmi komoly alapja nem volt. Ezt igazolja legalábbis az hogy dacára a szénmosó által tisztán, föld és idegen anyag mentesen szállították a szenet, a vasut napról napra kevesebb szenet vett át és ebből a társulat vezetői azt látták, hogy a vasutnak tulajdonképpen az a célja, hogy a zsilvölgyi bányáknak nehézségeket okozzon. Ez a terv sikerült is neki amennyiben hónapról hónapra kevesebb rendeltet eszköztől és egyáltalában nem tartotta be a szerződésben fektetett feltételeket és ebben a rosszakaralában annyira ment hogyez év január hónapban 50 százalékkal kevesebb szenet vett át mint amire őt a szerződés kötelezi.

Ennek a nagymérvű szénzárlatának aztán az lett a következménye, hogy a bánya újból kénytelen volt párszáz munkásnak felmondani. És ha így folytatja a vasut a zsilvölgyi bányákkal szemben szénpolitikáját, úgy a zsilvölgyi helyzet tragikussá fog fejlődni amelyet csak a vasut lesz a felelős és senki más.

Ebben az atmoszfériában jött a szervezett munkásoknak a napokban történt kollektív szerződés tárgyalása. A jelenlegi kollektív szerződés ugyanis pár éve van érvényben és azt időközönként a viszonyoknak megfelelően megújították és az egyes tételeket megtárgyalva intézték el a differenciákat. Véleményünk az, hogy a munkásoknak is joguk van munkájuk után rendes fizetésre. És ez a rendes fizetés meg is lenne, ha a bányák most is huszonöt napot dolgoztatnának havonta. Sajnos, azért hogy csak tizenhét napot dolgoztatnak nem a zsilvölgyi bánya a felelős. A bánya szívesen dolgoztatna és szívesen termelne ha a kitermelt szenet a vasut átvenné.

A vasut azonban nemcsak hogy napról napra leszállítja az átvetelt mennyiséget, hanem ellől függetlenül jó néhány száz millió leivel tartozik is a Zsilvölgyi bányáknak. Tehát nemcsak hogy nem eszközli rendszeren a szerződésben fektetett szénmennyiséget, hanem ezenkívül még adós is maradt.

Vagyis, az állam, amely a kezébe tartja a vasutat előjár a nemfizetésben is ugyanakkor pedig a zsilvölgyi szénbányák állami adókba, kolombózások és taxák címén néhéz milliókat fizetnek ki pontosan az államkincstárnak. Ezenkívül éppen az állam az, amely nem fizeti pontosan a nyugdíjait, akik hónapok óta nem kaptak nyugdíjat, valamint leszállítja az állami hivatalnokok munkások és alkalmazottak fizetését s ugyanakkor a zsilvölgyi szénbányák az alkalmazottakat eddig mindenkor a lefontosabban fizették. Az állam nem beszélhet és nem kritizálhat, hogy drága a szén, mert maga az állam e legelő árdrágító, mikor napról napra

emeli az adót, emeli a vámokat, emeli a bélyeget és egyáltalában mindennek felméri az árát és ugyanakkor leszállítja a hivatalnokai kar fizetését és a leszállított fizetését sem fizeti rendszeren.

Ezek mind olyan dolgok, amik figyelmebe kell venni mindenkinek és nem lehet megfogdosni nélkül véleményem mondani és rosszakaratulag olyan színben feltüntetni a bányákat, amely egyáltalában nem fedi a valóságot.

A szomszédos Saletruki bánya munkásai hónapok óta nem kapnak fizetést. A szállított kőn kapják meg pénzüket és mikor végre hosszas erőszakoskodás után kikényszerítik a járandóságukat, akkor belekuszának a béréből és a munkás hitelező mindenki inkább belemegyzen fizetésének és járandóságának a levonásá, csak végre, hónapok múltán hozzájutasson ucsány lefizet. Ezzel szemben a Petrozani szénbánya minden hónapban pontosan kifizeti alkalmazottait és szállított. De nemcsak a Saletruki bányánál van ez így. Az ország számtalan nagy vállalkása ment csödbe az elmulrt évek alatt és amelyeket az a vihar elkerült az sem bírja fizetni a munkásait. Példa rá Ploiesti, Nagyvárad, Temesvár ahol napról napra sztrájkokkal kényszerítik ki maguknak a járandóságuk kifizetését a munkások. A zsvilvögyi bányáknál ez nem áll fenn.

Itt a bányák vezetői mindent elkövetnek, hogy kötelezteségüknek eleget tegyenek, de sajnos, nem így gondolkodik a vasut, amely egyáltalában hanyagul kezel a zsvilvögyi bányákat és elfelejt, hogy mikor nem tartja be a szerződést, akkor tulajdonképpen a munkásoknak vesszi ki a szájból a a kenyeret, a lakosságnak vesszi el a keresetét, amelynek a sorsa egy az egész zsvilvögyében a „Petrozani” szénbánya helyzetével és sorsával. Amilyen mértékben nem tartja be a vasut a vállalt szerződés kötelezettségét, és a milyen mértékben csökken a szénforgatás a lakosságban, olyan mértékben romlik annak a zsvilvögyi hatvanezer lakosának a gazdasági helyzete, amely direkt, vagy indirekt, a zsvilvögyi bányák után áll. Az tehát, hogy a vasut nem tartja be a szerződést a zsvilvögyi szénbányákkal szemben, nemcsak a „Petrozani” szénbánya bélyege hanem életkérdése a zsvilvögyi lakosságnak is és kötelezettség-e ez ellen tiltakozni az összes szakszervezeteknek, valamint mindenkinek, aki ennek a völgynek lakossá és szívén viseli a saját érdekét. Mert tény az, hogy ha ez így megyen, akkor a zsvilvögyben máholnap nem lesz szén termelés. Ha a vasut továbbra is hóbortlanságának gondolja a zsvilvögyi lakosság életét, akkor nincsen messze az idő, mikor vándorbotort vehet a kezébe mindenki és elindulhat a koldulás országúton.

Jó lesz tehát segíteni míg nem késő.

Molnár Sándor.

A szerkesztő „iró-asztala”

(aktuális riport)

Akkor még nagy pelyhekben hult a hó amikor ez a pár sor íróni kezdett. Nagy pelyhekben hult a hó szép fehér, vastag puha hóréteget fektet az ucsán, kisféle felteposított, tavalyi hórétegen róttam a petrozényi ucsát s arra gondoltam, hogy milyen jó konjunktura volt tavaly, mert egy hócipőli is vehettem. Mikor e sorok napvilágot látnak talán már szép tavasz lesz, talán még zordabb tél, amit a szépségnél sem tucsható előre, hogy a következő télárban a migrén-méző hány fokot mutat.

Szóval hult a hó, szép téli nap volt, a kopasz téliakbát vállakat jókékonan betakarta.

Amint úgy robotban róttam a csillagó hőnert, az egyik csasaraknál cím toppan Molnár Sándor a hagyományos aktatászával és vitorlakalappal.

Hát tudja hogy jól álunk! Rettenetes megijedtem és egy pillanatra alet emlékeztembe villant előfizetési híralétek, rossz sejtéseim támadtak, hogy ime

— gondolom — ilyen hamar elmulik tíz év?

De a Zsvilvögyi Napló martírtjának szeméből semmi rosszat, vagy legalább is olyan tendenciát, hogy most akurja beinkasszálni rajtam ugyeszerre a tíz évet, nem tudtam kiolvasni.

— Gratulálók! szolt.m bátoztalanul, de még mindig gyanakodva.

Arra akarom megkérni kedves kolléga úr, hogy a jubileum alkalmából legyen szives tarison seregzenélt az íróasztalomra a kéziratok között, kiriteltem a papírkosarat s dobjon el tetszés szerint mindent ami nem tetszik, van ott szerelmes levél, panasz, szindarab, föltörmény emivel tíz éven keresztül áldoztatottuk, nincs szívem megvárni tőle...

Vállaltam...

Akkor pelyhekben hult a hó, be volt fútt a kályha, az asztal párologt tea, a rádió hangszóró éppen a Toreador dallarsogta a Carmenből s így megfellelen elkészítve nekivágtam a munkának. És félonyaltam elöttem egy szerkesztő tíz éves munkájának keservei, a befutott panaszok áradata, intrikus levelektől kezd-

ve a pletykák rágalmak tömegén keresztül a szerelmes levelektől minden anytalából bőven képviselve. Nem is beszéde a költeményekről első számú próbálgatásairól, kis diákoknak, szerelmes varrónőeknek, moztatók rájogóinak.

Látam egy urnak levételt aki méltatlankodva arról panaszkodott, nincs melegegde a lipapaj, mert az a szó, Ernő, nem két ponttal hanem két vesszővel írandó, vagyis hosszú övel. Látam egy levelezést de e darab lappeldányról, aleyet az idegen anyanyelvű szerző hibájából elkelletett égetni, mert ő szegény csak egy betűt szedett rosszul, s emiatt az egy kis hibáért jó összeg 1000 Leit „szedett” ki a Szerkesztő kiadó szóból.

Mindent egybevetve szép kis anyag gyűlt egybe így szép kis elmefuttatást lehet e örszavégnél, fel is merült a terv, meg kéne írni egyszer, hogy mi is gyűlt össze az idők folyamán egyszerű szerkesztő asztalán. Szép egyérteltesben meg is állapodtam benne, hogy megírjuk és pedig a jubi leumi számban, vállaltam szállítani.

Amint mondam akkor nagy pelyhekben hult a hó, duruzott a szamovár, harsogott a rádió, kedves barátai melegeg volt a szó bában és nagy egyetértés, azonban közben kitalavazottoltam úgy néz ki, mintha kitavazottolt volna új életem kela a természet, s elfeledi a telet, a téli gondolatokat a téli kötelezettségeket.

Itt a jubileum, kell szállítani a cikket, tizedikre vállaltam, s már egy hete hallom, itt az idő most vagy soha... gyertyák a kizártak.

És most itt állok, az összes akkori impressziók a homályban, elolvad minden, mint az akkori hó s nem tehetek egyebet, mint hogy arra kérem a kedves olvasót, akitt egy kivétel, „napier-d”-t vár és erre gondolvá türelmesen remélt, hogy talán a vége úgyesztől és szellemesebb lesz mint a kezdete, arra kell kérem, hogy ne várjon csatlantos végét, mert de csak úgy lehet, ha a cikket fejbe csap, hanem arra kell kérem, várjon türelmesen a „Zs. N.” 25 éves jubileumára. hána addig az összegyűlt anyagból, szívből és lélekölő íkacó szellemesebb indiszkrétciókat áruhatok el s addig.

Paradon

— Bevonják a 20, 50 és 100 leies okmánybélyegeket. A forgalomban lévő kétszínnyomású 20, 50 és 100 leies okmánybélyegek, amelyeken Károly király arcképe oval keretben, fehér alapon látható nem alkalmazható többé az okiratokon. Ezek helyett új ilyen érte okmánybélyegek kerültek forgalomba, ugyanolyan zsi-

nú nyomással, mint az előzőek voltak, a király arcképe azonban közbe illesztett négyzetben látható rajtok. Az összes dohánnyászó 1933 február 28-ig kövelesek lepacsételt borítékban részletes ki-mutatás kíséretben visszazsuglaltatni a bélyegelesztő központoknak a régi okmánybélyegeket.

HUMOR

— Mai kávéház. Egyik kávéházba bemegy az öreg Spitzstein, telelepszik egy uccai szaltához és a kávéját két egymásmellé állított székre teszi. Jön a pikoló.

— Kérem az összes hellapókat! mondja a vendég.

Jön a pincér.

Kérk egy pohár vizet és egy kanalat! — mondja be a rendelést.

A pikoló csak úgy roskadozik a hellapok sulya alatt, a pincér két pohár vizet és kanalat hoz. Spitzstein az egyik zsebéből kokacukort, a másikból fél citromot vesszi ki és pokoli nyugalommal limorádelit csinál magának. Egyet-kettőt hörpint, aztán erősen csöngel.

— Parancsol? ugrik oda a pincér.

Küldje ide a tulajdonost!

— Mi tetszik, kérem? — udvariaskodik a kávé.

Spitzstein hátrádel a pamlagon és indignálódva mondja:

— Mi az kérem? ... Hát itt még zene sincsen? ...

— Hál és hus. Régóta folyik a harc a haltenyésztlők és kereskedők, valamint a hentesek és mészárosok között. Ismeretes az a plakát, amely síró marhát és disznók ábrázol és egy vizből kiemelkedő kövér nevető ponytot. A plakát alatt az a harci vers áll:

Mondja marha mint oly bús, Olcsóbb a ponyha, mint a hús.

— A mészárosok és hentesek elhatározták, hogy egy másik plakáttal vágnak vissza. A plakáton a vers így hangzana;

Hallja hal, Más a baj, Több a szálka, Mint a hal.

— Ez a plakát elmaradt, mert találta egy jobb verset, amely legközelebb a mészárosok és hentesek közös akciójaként a plakátoszlopokra kerül. Ez a verset így hangzik:

Pityka, csuka csak fanyagol: Csupa pikács, szálka vagyok... Ezért szívem mindig bús... Hej, legjobb a marhahús.

Zsilvölgyi Napió

Szerkesztőség és kiadóhivatal Petroşeni.

Előfizetési árak:

Egy hónapra 15 Lei. Negyed évre 45.
Félév évre 90. Egy évre 180 Lei.Szerkeszti:
Molnár Sándor unokája.
Felelős szerkesztő: Nagy Harang.Bemutatók, részvénytársaságoknak, egyesületeknek, kaszinóknak évenként 500 Lei.
Külső hirdetés 3 Lei c-2. Águshirdetésnek szavanként 3 Lei. Vastagabb betűből 6 Lei.

Vezér cikk

A Parlament tegnapi ülésén a tisztviselői fizetések emelésének ügyében tartott Ristescu kormánypárti képviselő exposé: Nagy lendületű beszédében rámutatott arra, hogy a büdösze feleslegét csak úgy lehet eltüntetni ha a köztisztviselők fizetésének feljavítására fordítják a felesleget. Rövid vita után a parlament megszavazta a köztisztviselők fizetésének 200%-os emelését.

Utána Cuza professor tartott beszédet és magas lendülettel a felekezeti béke jegyében beszélt. Követelte hogy a középiskolákban kötelezővé tegyék heti 4 órán keresztül a héber nyelv tanítását. Beszéde után egy kis incidens volt, ugyanis midőn a matuzs lem kora professor vissza tért a padjába, Kohn Mór talmad párti képviselő elgincseolta az ag Cuzát ki csak fiatalágának köszönhette hogy el nem bukkott. Oreplenescu légügyi miniszter tartott ezután beszédet és kijelentette hogy addig nem nyugszik amíg minden polgár fészékben legalább vasárnap egy repülőgépet lát.

HIREK.

— Meteorológiai jelentés. Hazánkban az utóbbi napokban nagyobb esőzések voltak melyeket az első levelező csatornák elosztattak a buza és a rozs földeken. Kelet felől beáramló hideg szeles a szélkáróknak felgerjesztették és így kellemes lanya volt a levegő.

— Repülővonal szerencsétlenség. Bucarestből jelentik, hogy tegnap este 11 órakor az aradi gyors repülővonal Bucaresttől 10 kilométerre össze ütközött a bucureşti exprez repülővel. A két repülővonal lezuhant és az utasai az új rendszerű repülőbányával a légben maradtak. Bucarestből 6 repülőgépet indult a levegőben lebegő utasokat összeszedni. A vizsgálat megállapította hogy a szerencsétlenséget egy incidens okozta, hogy hogy magánossággal egymáshoz vonzotta a két vonatot.

— Öngyilkosság. Petroşeniből jelentik Gazdag János iparos mester 18 éves palotájának tetőkerületéről az uccára vetette magát és agyonzuódva terült el az aszfal-

ton. A mentők a Casa Cercuala hamvasztó-jába szállították

— Lopás Lupeniből jelentik hogy az elmúlt éjjel egy ismeretlen repülő repülés közben ellopja az egyik templom tornyáról az aranykeresztet a légibőrt fedezte fel a lopást és bejelentette a Lupeni rendőrszolgálatnak.

Sport hírek.

A Petroşeni Hazenna csapat most ünnepele 100 éves fennállását mely alkalommal nagy Hazenna verseny volt az első és 2-ik csapat közt. A játékosok közül kivált Krausz Pirike és Oneane kik 8 gólt hajítottak az ellenfél kapujába. A mets után a Hazenna klubban nagy estélyi volt melyen 3000 vettek részt. Az estélyen bejelentette a csapat kiváló kapusa Angel Iondea hogy vissza vonul a sporttól mert jövő héten tölti be 20 ik élet évét. Sajnáljuk.

Mozihírek.

Ma este a Bucureşti Rádiókinó 9 órai kezdettel a Megcsalt férj című ókori Tragédiát vetíti az előfizetők részére. A film fleur de amour szaga és enyhe citrom ízű lesz.

Hangverseny.

A Munkáskaszinóban holnap február 27-én tarja Brief Bernát egyetlen dalstélyát, a nagyközönség közt még lesznek olyanok kik emlékeznek a kiváló művészre, ki 100 évvel ezelőt egy zsidóbárra elfelejtett eljönni de most eszébe jutott.

Különféle.

Az Uránia nagy attrakcióval kedveskedik a jövő héten a régiséget kedvelő közönségnek. Belesznek mutalva elevenen a világ legnagyobb csodái: 1. Egy munkanélküli 2. Egy baksist elfogadó hivatalnok. 3. Egy ellenzéki képviselő. 4. Egy adóbeszedő. 5.

riási közlődozatok árán sikerült a fenti 4 világsodát leszerződtetnie az Uránia igazgatóságának.

Szerkesztői üzenet.

— Pille Nagyon helyesen tette, mikor Jila színi estélyiruhájához, zöld színi szempillákat és vékony ajkakat rakott fel. A lány a barátjához pukkadt, nem ujjellett bejegység ez már a mult században is divatos volt.

— Előfizető: Ha nem reflektál a nyugdíjára, akkor is felkel vennie a pénzt és azután bedobhatja a kanálba. De ha fel nem veszi 3-6 hónapig terjedő fegyházt kaphat.

Dívat.

Az idei tavaszi dívat kezdni már előre vetni árnyékát. Idén a nyári ruhák helyett csak kis melltartók hord az úri közönség, míg a közép osztálynál legelő orrokat hordanak fodros gyomorkorgással. Az úri dívat színdén nagy változáson ment át, a frakkhoz illásznál masli és kedélybeteg megnyilvánítás a dívat, néhol blazirt kamáslival.

Estélyi ruhák nincsenek dekoláltva, ellenben az éjleik, karcsú fölplakációkkal és sveifoló vizlálásijelentésekkel tördelve.

Színház.

A héten fejezte be a Temesvári színházulat színi szennázcióját, színrekerült a „Meta Hereta” című analízis copierit melynek keretiben tartotta Lukács Ede a színházulat énekes drámai jutalmobőség vizsgálatát, a közönség frenetikusán ünnepele a kiváló művészt és előadás után kifogták az aeroplánjából a szelet és saját szeikkel szállították haza.

A Zsilvölgyi Napló tehetség gárdája

Az alatt a tíz esztendő alatt mióta a Zsilvölgyi Napló megjelenik, társadalmi és kulturális munkájá mellett, valamint az igaz és őszinte testvéri propaganda terén végzett munkájukkal alkalommal nem egyszer becsülte a magyar irodalmi életbe és az szántalommal ösztönözte és gerinces kritikát gyakorolt, amelynek hangja elhallatszott a legfelsőbb irodalmi és művész fórumokig. Ilyen szeszólt volt az erdélyi irodalomról szóló kritikai cikkek is, amelyhez maga Móricz Zsigmond, a magyar prózairodalom legnagyobb elő alakja is külön levélben gratulált. Nem titok az sem, hogy Zsilvölgyi Napló volt az, amely egy egész sereg fiatal tehetséget nyitotta meg az utazás érvényesítés felé. Hogy csak párat említsük, Számadó Györgyöt, a kalföldi irodalom kiváló interpretációját is megvezetők a közönség szeretői. Rajta kívül Mihály Bárányos tehetséges székei között, Kiss István a magyar irodalom egyik a gyásziról tehetségét is mi mutatott be először az erdélyi magyar közönségnek.

Ettől függetlenül azonban külön zsilvölgyi tehetségeket indítottunk el művészi útjukra és első voltunk, akik az oroszárkömökkel felfedezték a fiatalok első munkáiban. Az első, akikben láttuk meg a tehetséget, Horváth Géza volt, akinek a Zsilvölgyi Napló adott bizalmat és bátorítást, amely aztán a Kolozsvári Opera társaságához vezetett. Himner Nándort, a fiatal és új utakon járó tehetséges festőt is mi indítottuk el első útjára és mi állítottuk meg először, hogy a

Miért lett Erdély legközvetlenebb napilapja az

Erdélyi Lapok

? mert: Hírdőrségi közveleken
? mert: Hírszolgálati alegények.

? mert: Szemlélete kisbességi és keresztény, emelkedett és egyetemes.
? mert: Senkit sem támad, védi a gyengét.

? mert: Kritikai szigorúság és megértés.
? mert: Aránylag a legolcsóbb.
? mert: Szerkesztésében mindenki az, amit az ország többi lapok adnak.

Kérlek mutatványaszímet és újságírói híresség elő. Előzetes havonta 70 Lei. Kapható mindenütt! Egyes szám ára 3 Lei.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Ordea, Printul Carol

fiatal Hammer szívében egy új festőművész szikrája dobban a zenén üvöszet terén szép sikereket elért Herskovits Auguszának a a fényképet mi közöttük le elsőnek és mutattuk be a zsilvölgyi közönségnek. Horváth Margit ritmikus tornatanárnőnek klasszikus táncművészkéntől mi irtunk legelőször biztató kritikát és azt hiszük, hogy jóslatunkban nem is eslődtünk, mert Pesti szerepléséről a Színházi Élet is képeket közlött, Piccolonek zeneasálmait mi bíráltuk meg legelőször és egyedül nekem volt bátorágom Piccolonek ajánlatot tenni, hogy szerzeményeivel lépjen ki a nyilvánosság elé. Később pufelonek mezeiken énekeltek Piccoló szerzeményeit. A petriai munkássáradékának, Erőss Istvánnek is mi fedeztük fel költői hajlamait, de sajnos, ő teljesen visszaesett és teljesen elhallgatott. Junger Sándornak is mi adtuk az első utahigazítást és jókaratú társasokat, de Junger teljesen leért a szégyent való rajongás útjáról. Elbukott Lombrozó típus, a kinek nincsen érzéke a szépséghez.

Lepunk jubileumi ünnepeivel kapcsolatban új tehetséget mutattuk be olvasóközönségünknek. Az egyik Burdett, C. Uonka akinek meg szívtől el fakadó versit Lepunk jelen számába találja meg az olvasó és akinek költői tehetsége kétségtelen. A másik Berk-vit Erő, aki két értékes saját szerzeményeivel fog szerepelni a február 25-iki Zsilvölgyi Napló művészesztélyén és aki, azt hiszük nem eslődtünk, még sokat fog hallatni magáról a zeneművészet terén.

[m]

— A Petroşeni és Jászai I. partétetlet február 11-én tartotta meg idei farsangi álarcomvadását, amely ugy cikócsileg mint anyagosa a legjobban sikerült. Az első szépségverseny első díjat Pokai Erzsébet, a második díjat pedig Velle Juci nyerte.

Bródy Lili: A felesége tartja el.

Az Athenaeum 2 pengő's regényei 16-ik köteté.

Bródy Lili: „A Mancsi” ban a mai lány életét, sorait, hétköznapijait írta meg ragyogó művészettel, a valóság jóléteben igaz és mégsem kiemelélen érzékeltével. Új regénye arra van bízva, hogy kövesse A Mancsi példátlan sikerének útját. A mai asszony regénye ez, akit az élet és a kor egésze irt, a feladatok, egészen új problémák és egészen új megoldások elé állított. A mai asszony ebben a regényében dolgozó asszony — de nem azért, mert az író többre becsülte a munkát, mint erkölcsi értéket, a szerelemmel és a szeretettel, ami négy csak és mindörökké a nő igazi hívása. Nem éppen azt látja feloldult életnek betegszimpomájának, hogy az asszony, az anya, a szerelmes kényerkés munkára kényesztül és nem egyszer — az, aki a munkakölcsüfőrt eltarja. Az álszóló kicépet leánygimnázium tanát, a felesége tartja el: iparművészei műhelyt nyit. A földtől életirás: viszonyban megmégint a keryert a maguk és kis gyermekük számára de elvezetik a szeretőt. Egész életük kétségbeesett hejsza az elvezet kince után, szelcsődnék egymástól, s már már végleg elvezetik keryerőltük, amikor a keryerőltő asszonyban feladma a szerető mellett az arya is, aki nemcsak gyermekének, hanem feleségnek is „anya”. Mire a regény végére érünk, azt érezzük, hogy Bródy Lili nemcsak a modern asszonyt, hanem a modern férfit, sőt a modern gyermeket is meg tudta rajzolni ebben a kivételes műben, amely mai életünknek nemesen fanyar, édes, tökéletes rajza.

Az Athenaeum 68-leles egyerként 200 400 oldalon vászonkötésű sorozatában jelent meg mint 6-ik kötet.

Kapható mindenütt, vagy Lepengénél Kolozsvár. — Kérje a teljes sorozat jegyzékét. —

Olvasóinkhoz.

A zsilvölgyi Napló jelen száma 12 oldalon kopogtat be kedves olvasóishoz. Ünnepi száma az a Zsilvölgyi Naplónak, amelyet tíz éves fennállásának megünneplésére ad olvasóink kezébe. E számban találja az olvasó a Zsilvölgyi Napló barátainak és jóakaróinak üdvözlő sorait, amely barátaink és jóembereink a tíz éves jubileum alkalmából felkerestek bennünket. A sorrend szerint következnek a cikkeknek, amilyen sorrendben beérkeztek. A tíz éves Zsilvölgyi Napló ezenkívül új lapcímvel jelenik meg a jelen számban. A karakterisztikus lapfej Schirra Jenő tehetséges munkája. E jubileumi ünnepeken arra kérjük az igent íszelt előfizetőinket, valamint minden jóakaratú lapnak, hogy tartson ki mellette további is. Sorakozhat fel olyan szolidaritással és kitartással a jövőben a Zsilvölgyi Napló mellett, mint az elmúlt tíz esztendőben és mi minden alkalommal megfogjuk védeni azt a közérdeket amelyet eddig is a legerélyesebben képviselünk, minden alkalommal és sikárszállunk ennek a völgynek a lakosságának érdekeit.

Mikor mindezeket szerényen megállapítjuk, egyben hálás köszönetünket töltszajuk itt mindenki, nemzetiiszevaló tekintet nélkül, aki ennek a lapnak tíz évig a megjelenését elősegítette.

A ZSILVÖLGYI NAPLO
szerkesztősége.

A Jui sportklub e hó 18-án rendezte meg idei hagyományos álarcomvadását a Munkáskasziróban. A mulatságon tölbt mint ötven álarcom jelent meg. Az álarcom szépségverseny első díját Emsz Mária nyerte. A második díjat Dumitriu néőné asszony, a harmadik díjat Popp kapitány és a negyedik díj Imling Mátysé lett, aki medve maszkjával aratta győzelmeinek sikerét. A Juiinak ez az álarcomvadás emlékeztet a régi fényes sportmulatságokra, amelyet igazol az hogy ugy erkölcsileg, mint aryszlag a legjobban sikerült. A rendező gárda minden dicséretet megérdemel.

— Manninger tanár a sebfelülső el cikke vezeti be az Orvosi Hecslap legutóbbi számát, amely ez évben vezető tudósok és gyakorlati szakemberek szerkesztésében jelenik meg. Külön értek az orvosi gyakorlat kérdése” c. rovata. Ezenkívül „Kérdés-lelel” rovata a legelőszakértőkkel közlő és válaszolónak gyakorlati kérdésekre. Evi előfizetés 1.000 Lei félvő 500 Lei negyedvő 250.-Lei Lepengénél Kolozsvár. Kérlek ingyen mutatványszámot.

ÉRTESÍTÉS!

Frieda Goldstein

— tixti üzletébe helyeztem át.

Cipőraktáron állandóan nagy raklár tartok mindenféle férfi, női és gyermek cipőket, jó tartós minőségben rendkívül cölő. A ban Tekintse meg kirakatmat Tegyen egy próbavásárlást!

Tisztelettel értesítem a t. vevőbárságot, hogy a **FILDERMANN** cipőgyár lera-katát átvette és azt (Kigő drögél-ál szoben.)

Tisztelettel :
Goldstein Márkus
a Fildermann cipőgyár petroşeni i fiókvezetője.

Fiannak.

Ó ne hídd, hogy nem akarlak,
Vérem már régén út feléd.
Hányszor, hányszor hajtottam
üztem.
Csókkal vágyaimat te feléd.

Ó ne hídd, hogy rossz vagyok,
Mert bűnös szerel ülek el,
De ládod borús ita a világ.
Szászor jobb ha nem lételek.

Lásd, hogy az élet nyomasztó
kin,
Nem várna rád itt semmi jó,
Nézd mennyi a fűz éhes,
Kint téli szél fuj, hull a hó.

Maradj vesztig hisz mácszról
Már új időknek illatát,
Hőzök felém és intenek
A tavaszról a májusiak.

Ó hányszor, hogy megszeretném,
Simogatni a hajad,
Csitt! Várj még kicsi fiam,
Még nem lehet, még nem stabad.

(Déva) Gidly Imre

— Az ellenőr új száma. Megjelent. Tóth Sándor huszadik évfolyamába lépett politikai közgazdasági és kritikai lapjának az „Ellenőr”-nek új száma, amely több mint harminc eredeti cikket riportot tartalmaz. A rendkívül nívós és változatos számot Sándor József szenátor cikke vezeti be. Főbb tartalmából kiemeljük: Hexner Béla: Hagyják végre békén a gazdasági életet. Tóth Sándor: Az utolsó novella. Fekete Tivadar: Menjen dolgozni. Feljay Bertalan: Csikországi csokréta. Program, vagy elnökválasztás az Ugirán. Színigazgatói portrék 1933-ból. Hitler körül. Gróza Péter v. miniszter letelezése. És új földi primár. Szomorú ur kutyái. Szilágyságban is sikerült megbontani a békét stb. Az „Ellenőr” kapható az egész országban.

— Érdekess apróhírek. A jacobban (Napoleon) szülővárosában, egy temetés alkalmával, a második emeleten összegyűlt tömeg alatt, a rozoga padló leszakadt s az alulmaradó gerendák az egész gyűléző gyülekezetet maguk alá temették. Két halalos és 25 súlyos sebesülés történt. — A margitai gőzmalom hétfő reggel kigyuladt s földig égett. A malom épületben volt elhelyezve a villanytelep is, amelynek gépei is nagyon megrongálódtak úgy hogy Margiták község hosszú ideig világítás nélkül marad. — Az Atlantique francia óriási hajó tüzét állig oltották el, máris új hajóézés hírért közlik. A Le Havre kikötőben horgonyzó „France” nevű óceánjáró gőzösön tűz ütött ki amely az elsőosztályú kabinok negyedrészét elpusztította. A tüzet

nagy nehezen lokalizálták. — A Bukarestben megtörtént szociáldemokrata kongresszuson négy kommunista fiatalember szavalkókat akart rendezni, amiből oly heves veszekedés keletkezett, hogy több súlyos sebesült kórházba kellett szállítani; többeket pedig a rendőrség vett őrzébe. — Budapestben múlt vasárnap éjjel kisebb munkanélküli tömeg vonult fel a Lukács térről a Tompa-utca felé „munkát és kenyeret” kiáltásokkal. A rendőrség persze szétszórta őket. — A bihari megyei Szőlőszőlő közegben Mőcsi Kálos 60 éves munkás, mosdás közben öszseesett. Miután szíve nem működött, teste azonban nem meredvedett meg, orvoshoz fordultak, aki megállapította, hogy tetszhalott. S tényleg: 4 napig így felelt. Aztán egy pillanatra felébredt, de végül is valóban meghalt és megmeredvedett. — Brezova Andrá 50 éves bozovici (Temes megye) gazdálkodó, leszegnyedte folyótlan vadászfegyverével agyonlőtte magát. Bucsulevelébe azt írja hogy már évek óta az volt a terve miszerint egész családját kiírja, de nem volt szíve ahhoz, hogy ezt megtegye így csak önmagával végez. — Síndel Horner angol idősebb milliomos éveket ezélt ismerkedett B E fiatal, elegáns és szép magyar úriasszonnyal s magával vitte Párizsba, ahol a legnagyobb kényelemben tartotta. Most azon felejtette tette a budapesti rendőrség, hogy a nő 5000 dollár készpénzzel és rengetek értékű ékszerekkel megszökött tőle. Kéri kinyomozását. — Steinberger József nagyváradi péksegéd feleségét halott gyermekét hozott a világra. A mukandéknél férjének nem lévén miből eilemese, kérte az orvost, hogy a halott kényi bizonyítványt ingyenesen állítsa ki; ez azonban azt felelte, hogy amíg a 200 lej kiállítási díjat le nem fizeti, azt nem teheti. Így aztán a munkanélküli ember elindult koldulni s amíg a kellő temetési költséget beszerzte, 4 napig volt kénytelen a már oszlának induló kis holtestet családja körében tartani. — A kanadai Ottawá város fegyházában többször rab felhárd. A lázadók és fegyörök közt csakhamar közrehar keletkezett, amelyben 5 fegyenc és 2 ör súlyosan megsebesült. A zavarban több fegyenc megszökött. — Bugeanu törzsvári vti ipariskola igazgató az iskola hivatalos pénzeiből 146 ezer lejt elcsikasztott. Feljelentés folytat a fogarasi törvényszék letartóztat. — Sás Ignác csikutsándi mézáróst Sándor Károly nevű konkurensa, Sás István és Beke Béni csikacsatószei legények társaságában, a nyílt országuton megölták és a felismerhetetlen ség öszseverte. A szekéren levő hízott disznót s négy ezerlej készpénzt is elrabolták. A cse-

dőrségi vizsgálat során a rablógyilkosságok minthárham beismerték. — A havazás úgy középüregpában, mint a Balkánon megindult s a vasút forgalmon mindenütt zavarokat idézett elő. A hóvihár a Regátban egész vonatot temetett be. A halottak és eltűntek száma is napról napra emelkedik. — Kiseviben Isman rendőr hétéfő éjjel rajtacsipelte a Dunica testvéreket, amint be akartak törni egy házba. Ezek előbb elszaladtak, de a rendőr kiáltására úgy lettek mintha megadák volna magukat. Amint azonban a rendőr hozzájuk ért és rájukette kezét, a náruk levő szerszámokkal addig verték egybafőbe, amíg holtan terült el a földön.

Péter István brassói kereskedő felesége otthagyta a Bogdán Károly gyergyóólgyesi rokonához költözött. A férj áttutazott Gyergyóólgyesre s személyesen kérte, hogy térjen vissza hozzá. A tagadó válasza revolvert rántott elő s az asszonyra lött, akit az orrán sebesít meg súlyosan. Hantana Rudolf brailai mérnök, a Brasó—Ploesti vonaton Bukarestbe utazott. Beszál hozzá egy elegáns fiatalember is. Ez Ploestben megkérte hogy vigyázzon a csomagjára addig, míg egy pohár sört megiszik. Amikor vissza-

tért, a fiatalember felajánlotta, hogy esetleg ő is leszálhat, mert most már vigyáz ő is a mérnök csomagjára. A mérnök leszál, de amikor visszatért, se a fiatalember sem pedig értékes csomagja nem volt sehol. Szép kis szívség!

Bebekét, a hírhedt bihari harmaviázert, öfödmagával, az Arad-vidéki falusiak szánalmas állapotban, éhesen és rongyosan elfogták s átadták rendőrségnek. Bebeke szomorúan panaszoila el, hogy hónapok óta hába tölt be a különbözők falvakba, ehek sem kaptak élelmet és így teljesen éhhalásra voltak kárlíoztatva.

London közelében, Duzerhában olyan kémiai tüzoltószert készíltettek sikeresen, amely a tüzoltással nem teszi úgy tönkre az árut és burokat, mint a víz. Ez a tüzoltószert különösen a boltizleteknél lesz fontos s rövidesen elérjed az egész világon.

Vasiu Stefan Lapusna meglepi az adóbehajót, revolverrel jobbalántékába lött s szörnyethalt. A sebeiben talált iratokból kintnt, hogy 60 ezer lejt sikkasztott az adópénzekből és ezt nem tudta helyreholni.

Az édesdörnyéki „Erdőlap” beszüntette működését s ezzel a munkások száza maradt kezelet nélkül. A vállalat telepein

Schneider Mihály női szabóságában az árak ismét olcsóbbak lettek.

A legújabb öszi és téli modellek, a legcsinosabb készítmények a legszebb kivitelben és legolcsóbban. Megleponnó leszálított árak. Minden készítmény csupa kész és báj, amit készít a **Schneider Mihály.**

PETROȘENI, sír. P. Carol (Macea ucca 10 szám)

Ne kísérlétezzon archörével hanem használja a már évtizedek óta bevált és közkevélt

KÁRPÁTI BENZOE Crémet

mely minden archörnek megfelelőleg százaz és zisros minőségben minden drogériában kapható. A Kárpáti név garancia önnek a készítmény megbízhatóságára!

Tisztaság,

Naponta frissen készült legfinomabb

ponctosság

és olcsóság

a jószavunk.

vírsli, sonka, folvagottak

és elsőrangú tisztán kezelt marha és disznóhús nagyraktára

Valódi DISZNÓZSIR a legolcsóbb napiárban.

„I I U L mézárszék”
petroșeni fiókja Plac tér.

100 ezer méter fa áll, de a kenyéren munkások megfagynak a hidegtől. A kila-kollatásnak nem engedelmesséket azzal fenyegetik, hogy a cserepeket és a tetőt leszedik házaikról. Az elbocsátott munkások családjai az éhhalálal küzdelemnek.

Dr. Schaffer Herman üzvelete a Zsilvölgyi Naplóhoz.

A Zsilvölgyi Napló 10-éves jubileuma alkalmából magam is jókívánságaimmal kívánom Önöket kelkesíteni:

Az elmúlt 10-év melyet a világtelofordulás és a legsúlyosabb gazdasági viszonyok után érték el — kétszegen kívül olyan mért-földkövet jelent, amely mellett meg kell állni. Meg kell állapítanunk, hogy ez alatt a 10 év alatt az Önök munkája is szorosan egybeforrott a munkával, amely itt a Zsilvölgyben megteremtette a különböző nemzetiségek, osztályok, társadalmi rétegek nagy harmóniáját, mely egybetartotta a Zsilvölgyi lakosságát.

S ha voltak is — mint a-hogy minden téren észlelhető volt ilyen hibák is, hogy mégis le kell szögeznünk azt a tényt hogy nemes szándékkal, komoly ambícióval munkálkodtak a kultúra nehéz munkáján. En hiszem hogy az elmúlt tíz év bőséges tapasztalataiból leszűrte igazságok és tanulságok komoly bázist fog-nak jelenteni az Önök további munkájára.

Szívesen köszöntöm tehát Önöket: második évtized küszöbén azzal, hogy legyen ez a lap a megértés, a komoly munka és haladás bátor szöszölőjévé továbbra is.

Dr. Schaffer Herman.

— Eladó egy ház, mely áll, 2 szoba, konyha, kamara, mellékhelyiségek stb. Érdeklődni lehet a lap kiadóhivatalában.

— Hushagyó kedden Tü-zoltó bál. A Petrogeni társulat kebeleben működő petrogeni tü-zoltó gárdá hushagyó kedden a Munkáskaszinóban tánczenéslyt rendez.

Uj csemegekereskedés petroseniben

Tisztelettel értesitem a mélyentisztelt közönséget, hogy petroseniben, a fő utcán lévő Janovits féle házban, csemegekereskedést nyitottam és raktáron tartok mindenféle, legfinomabb felvágottakat, sonkát, szalámit, vajit és tisztán készült hentes disznósírt s azt a legolcsóbb napiáron bocsátom a fogyasztó-közönség rendelkezésére.

ÁR JE GYZ É K:

Kitűnő és tisztá disznósír —	30. Lei kgr.
Császárhus —	— 40. „ „
Prima hurka —	— 20. „ „
Prima szalámi —	— 40. „ „
Párisi kolbász —	— 40. „ „
Virsli —	— 44. „ „
Rolszka —	— 58. „ „

Kérve az igazentisztelt közönség szíves pártfogását: Tisztelettel: GRAUSSAM GUSZTÁV, Petrogeni.

— Közgyűlést tartott a Clubul Cultural (Kis Kaszinó). A Petrogeni

Clubul Cultural (Kis kaszinó) az elmúlt héten tartotta meg idei rendes közgyűlését, amely alkalommal a vezetőség beszámolt a kaszinó elmúlt évi működéséről, amely év minden tekintetben, a vezetőség munkálkodását igazolja.

A beszámoló után a vezetőség megválasztására került sor és elnöknek egyhangulag újból Timoc T. főigazgatót választották meg. Alelnökök lettek Virgil Serb igazgató és Triffi George. Titkár Irimic J. Pénztáros Jurca C. A többi tisztségeket csaknem valamennyit a régi vezetőség tagjaiból öltöttek be, valamint megválasztották az új vezetőséget is, amely 12 tagból áll

Az Ipartestület közgyűlé-sét az elmúlt vasárnap tartotta meg a zsilvölgyi kisiparosság. A közgyűlésen igen sokan jelentek meg az egész zsilvölgyből. Elnök újból Muntean Teodor eddigi elnök lett, aki 12 éve vezeti az ipartestület ügyeit. A leadott titkos szavazatokból őt esett Muntean elnökre, míg rivalisa Sadcan Nicolae mindössze 29 szavazatot tudott csak szerezni, habár napok óta járta az egész zsilvölgyet és plakátot nyomtatott s mindent elkövetett saját megválasztása érdekében és még sem sikerült az iparosság szimpátiáját maga fele fordítani.

A közgyűlésről lapunk legközelebbi számában számolunk be bővebben.

ZSILVÖLGYI NAPLÓ-nak.

Köszöntelek Pajtás! Szeretettel, szívvel Köszöntelek lelkeim, Melegével, rimmel. Aldja meg az Isten Nemes munkásságod, Bocsületes, igaz, Tiszta magyarságod, A tevékenységod Egy évtized óta, Ott ékeskedik a Zsilvölgyi Napló-ba Tíz éven keresztül Temérdek baj láttán, Bátran megküzdötél Mint az ór a viárlán Halad a kitűzőt Utadon Pajtásom Munkásságodért az Urísten megáldjon!

Vekony Náci.



Maradjon

a régi jó szokásnál:

Használjon

„Valódi Franck”-ot.

a kávéaráról mint gyárjeggyel, minden-napi tejes kávéjához!



A Zsilvölgyi Napló

JELENE SZÁMA A HÁTSZEGI

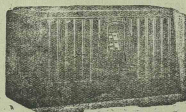
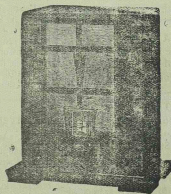
BERGER

KÖNYVNYOMDÁBAN KÉSZÜLT

MINDENFÉLE NYOMTATVÁNYOKAT SZÉP KIVITELBEN PONTOSAN, ÉS OLCSON SZÁLLIT.

E
U
M
I
G

131



132

A Rádiótechnika csodája

3 Hangfokér. Szallagszűrő. Lofin White erősítés. Dinamikus hangszóró. 200—2000 mtr. Hullámhossz. Hullámhosszakra hitelesített dobárcsa, egy gomb beállításal. — Vezetékpévisselet.

VÉRTEŠ VILMOS, mérnök

A R A D, Bulevardul Regel Ferdinand.

Di. Tel.

Str.

Papini:

Krisztus története.

A világ majdnem minden kultúrájára lefordították azt a rendkívül munkát, amely magasan kiemelkedik a Krisztus-életrajzok tömegéből s csupán az olasz kiadás több százezer példányban forog. A páratlan siker titka az, hogy Papini meg tudta formálni Krisztusnak azt az alakját, amely az Isten-ember istenségét és emberiségét egyaránt közelhozza szívünkhöz és képzeletünkhöz. Fővitt és hitet lent egyformán egy hatalmas varázskörbe von ahogy a művész az etika és az igazságkeresés eszközeivel sorakoztatja föl Krisztus emberfőit, de a ugyanakkor mélyen emberi életének álmosságát. Sokakhoz szól ez a könyv, mert egyszerű és kerek, az evangéliumok ihletéből táplálkozó. Papini írott képeket tesz élénk, hogy látásra ösztönkeljen bennünket és hogy akikben homályos sejtelmek és vágyak derengenek, fámelizerű egyszerűségű írásokban élvezhessék a rávilágítás örömeit. Az örök Krisztus megindítóan mély és szép ábrázolása Papini munkája, melyet Révy József fordított magyarra nemes művészettel. Az 572 oldalas mű díszes vászonkötésben a múltévi 408 leírt helyett, új propaganda kiadásban 90 lei Lepágnál Kolozsvár és minden könyvkereskedésben.

— A Zsilvölgyi Napló előfizetése havonta 15 Lei. Fizessen elő Ön is. Az előfizetéseket havonta kell fizetni.

— Toma Albu ípeni szabó, férfi szabó üzletét Lupeni-ben a Kohné féle házba helyezte át, Str. Reg. Ferd. 27.

— Areny János. Galsworthy. Lagerlöf és még számos kiadó írásait tartalmazza az 1933-as Franklin Almanach 128 oldalas számos képpel. Különböző bérletben 20 lei Lepágnál Kolozsvár és portómentesen kapja.

— ELADÓ egy keményfűzű kiváló pulitizált háló szoba berendezés, művirág körös betétekkel. Érdeklődők forduljanak Rákosa Ferenc asztaloshoz.

— Eladó egy jó karban lévő taxidra alkalmas Kreissler gyártmányú autómobil. — Venni szándékozik forduljanak a lap kiadói hivatalához.

VICKI BAUM: BALESET.

Lohwinckel középkori kis német város hihetetlenül vén házával s még eddig lakosokkal. Noha a városka már bevonult az új gyárral együtt a kapitalizmus, a rádió képeben a technika s az ifjúság révén a sport, a hét ezer lélek, akik ebben az istenhátmozgított fészekben tengeti életét mégis jó száz évvel maradt el időszámításunk mögött. Valószínűleg itt szennázó téhát, amikor a város hálójában felborul egy burlautó egy híres gyárossal, egy még híresebb színművészre s egy boxajánossal. Minthát jelenlétükön sérülések szennyeződnek, csak a sofőr hal belé sebese. A sofőr elemi, a beteget kiültető családoknál szétoszlik de ez a négy élet — három édes és egy halott — kiderül, hogy a kisvárosi álomszerű nyugalomból, Rejtégettel titkok és elfojtott ösztönök törnek fel a föld alól, halvaszületett vágyak lesznek elevenné és kimondhatatlan gyűlöletük kiáltanak hangos szóval ég felé. Az ódon házának minden ablaka kinyílik, a bemohosodott lélek kiált megakadt s önmélt, forrón dől Lohwinckelbe a napugár, az élet. A szép és visszhozhatatlan napokért azonban drágán kell megfizetni: a váratlan kis kalandok, nyomában tragédiák, katasztrófák, összeomlások következnek. Azán az idegenek, az élet démonai, győgyulán — bár belsőleg kísértések is megebezzék — elvonnak a városból s Lohwinckel visszából békés, nagy álomba. Vicki Baum regénye az Athenaeum 2 pengő könyvének sorozatában jelent meg. Ez a tízoldos kötet. Egyenként 30-40 oldal felett papíron díszes kötésben. Kérjen a teljes sorozat jegyzékét Lepágnál vagy bármelyik könyvkereskedéstől.

Az inyesmester szakácskönyve

2500 receptet tartalmaz. Ez a szám önmagában is mutatja, milyen hatalmas munkáról van itt szó. A magyar konyhaművészet iradalmának igen nagy erősségét alkotta meg a szerző ezzel a vastkos kötettel, amely nemcsak receptjeinek szinte páratlanul nagy számával imponál, hanem mindenféle kiterjedő sokoldalúságával is. A modern ember igényeit szolgálja, de nem mulasztja el, hogy megörizze, a kor kívánalmának megfelelően átkészítse és továbbfejlessze a régi szakácsmesterek eredményeinek javát. Meg van ami finomságban, drágaságban szem szájnak ingere, a kevésbé tehetségesnek pedig a sok „lakarok” és mégis izés étel. A magyar és erdélyi konyhán kívül, a világon uralkodó franciá konyha

Uzina Electrică S. P. A.

PETROȘENI — Anyagraktára:

hart mindennemű magas és alacsony feszültségű szerelési anyagokat. — Csilárak izzólámpák és főzőkészülékek.

a legutányosabb áron,

valamint Standard, Philips és Nőrá Radiókban, és rádióalkatrészekben nagy raktára minden igényt kielégít. A Rádió osztály Petroșeni Bul. Regele Ferdinand, Marek házban van.

„AGRONOMUL - GAZDÁK,”

Általános Biztosító Részvénytársaság

Alaptőke és biztonsági alap 8.000.000 — Leien felül Biztonsági alapok 1931 végén 57.774.880 Lei.

Érdeklőzőkben a DUNA bécsi és a MAGDEBURG biztosítótársaságok valamint a Christoveleni Bankkal.

Vállal legelőnyösebben tűz, élet, jég, állat, betörés, baleset, szavatosság, üveg, autó szállítvány stb. biztosításokat kartellonkivül legelőnyösebb díjtelek mellett.

Ezenkívül kőt olcsó díjtelek mellett rendkívül előnyös alapon munkabiztosításokat az egész zsilvölgyben.

Zsilvölgyi képviselet Petroșeni. Joanovits ház.



L. Schaffer
Petroșeni.
Rum, likör és cognagyár.
Borpincészet.
sör és szeszesitalok
nagyraktára.



mellett, az olasz, a zsidó, a szerb és a török főzsi híres receptjei. Külön jelentőségű az a könyvek a hasznos, a szükséges és a nélkülözhetetlen élelmiszer változatos sorozata és külön zamatok, írodalmi izt a gasztronómiai csodák amelyek az inyesmester nevet az ország határain túl is ismertté tették. Az 510 oldalas nagy kötet díszes vászonkötésben 144 lei minden könyvkereskedésben, vagy ahol nincs, Lepágnál Kolozsvár.

Hegedűs Loránt:

Gróf Széchenyi István regénye és életrajza.

Vannak életrajzok, amelyekhez nem kell a fantáziának hozzájárulnia és amelyen nem kell az írói kéznek változtatnia, hogy a költött regény érdekességét elérje gyakran fölül is mulják. Ilyen nagy élet és ilyen sorsirata regény Széchenyi Istváné. A nagy közönség ugyan ismeri ennek az életnek döntő állomásait, de már ke-

vésbé járatos lelki és szellemi hátterben s indoklatban. Hegedűs Loránt új könyve erre az igazán vibráló háttérre festi rá Széchenyi írásain csupa ideg és csupa szín alakját, majdnem emberfeletti nagyságban és mégis mélyen és megrázóan emberien. Az a Széchenyi, aki Hegedűs Loránt könyvéből oly megdöbbentő élet-szerűséggel lép előnk, sokban hasonlít a köztudatban élő szobor-alaktól. Száz év száz titka lepleződik le előttünk, amelyet egy részt csak utabban bányáztak ki titkos levélárakból, másrészt az a jó költői hipotézis fedezett fel. Az írónak az a tudatja, hogy Széchenyi István nem volt örökös a hogy teljesen világos ésszel s egy tragikus helyzet megoldásaként ölte meg magát. Ezt a gondolatot igen nagy meggyőzőerővel bizonyítja a kiváló szerző és már ezért is szenzáció ez az új Széchenyi könyv: egy új Széchenyi könyve. A hatalmas kötet gazdag illusztrációkkal az Athenaeumtól jelent meg s ára 132 lei, minden könyvkereskedésben, vagy ahol nincs Lepágnál Kolozsvár.

Félfőzetés és kiadó: MOLNÁR SÁNDOR.

Tipografia, I. Berger. Hajeg.